Proletari din toate țările, uniți-vă!

scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIX, SERIA II, Nr. 7581

6 PAGINI — 30 BANI

JOI 4 OCTOMBRIE 1973

Sub semnul dezvoltării relațiilor de prietenie și colaborare, ieri a început în țara noastră

VIZITA PREȘEDINTELUI REPUBLICII INDIA

Sosirea în Capitală

La invitația președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu, la 3 octombrie a sosit la București, într-o vizită oficială în țara noastră, președintele Republicii India, Varahagiri Venkata Giri, împreună cu soția, Sarasvathi Giri.

Vizita pe care o începe în România președintele Indiei, ca și vizita pe care președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a făcut-o în India se înscriu ca momente de referință a bunelor raporturi politice, economice, culturale și tehnico-științifice statornicite între cele două state. Atît România cît și India acordă o atenție deosebită întăririi continue a relațiilor bilaterale de prietenie și cooperare, corespunzător cu interesele celor două popoare, spre binele cauzei înțelegerii, destinderii și păcii în lume. Colaborarea româno-indiană, exemplu de conlucrare dinamică, fructuoasă, între țări cu orînduiri social-politice diferite, se amplifică permanent avînd temelie trainică în respectarea mutuală a principiilor independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

Animați de sentimente de înaltă stimă și prețuire față de poporul indian, locuitorii Capitalei au întîmpinat cu caldă simpatie și ospitalitate pe președintele V. V. Giri.

Aeroportul Otopeni, unde a avut loc ceremonia primirii președintelui Republicii India și a soției sale, era împodobit sărbătorește. Drapelele de stat ale celor două țări încadrau pe frontispiciul aerogării portretele președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, și președintelui V. V. Giri.

Pe mari pancarte, în limbile română și hindu erau înscrise urările „Bun sosit în România Excelenței Sale domnul Varahagiri Venkata Giri, președinte al Republicii India" și „Trăiască prietenia și solidaritatea dintre poporul român și poporul indian".

La ora 12,00, aeronava cu care au călătorit președintele Indiei și soția sa își face apariția deasupra aeroportului, escortată de o escadrilă a forțelor noastre aeriene.

La scara avionului, în întîmpinarea înalților oaspeți vin președintele Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, și președintele Con-

(Continuare în pag. a III-a)

CONVORBIRI OFICIALE

În cursul după-amiezii zilei de 3 octombrie, la Palatul Consiliului de Stat au început convorbirile oficiale între tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și dr. Varahagiri Venkata Giri, președintele Republicii India.

La convorbirile dintre cei doi șefi de stat participă: Din partea română: Miron Constantinescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Mihai Dalea, președintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, Ion Pățan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, George Macovescu, ministrul afacerilor externe, Constantin Mitea și Vasile Pungan, consilieri ai președintelui Consiliului de Stat, Petre Tănăsie, ambasadorul României la Delhi.

Din partea indiană participă: Surendra Pal Singh, ministru de stat la Ministerul Afacerilor Externe, Shanker Giri, membru al Parlamentului, Ashok Mitra, secretarul președintelui, V. C. Trivedi, secretar în Ministerul Afacerilor Externe, Vishnu K. Ahuja, ambasadorul Indiei la București, P. N. Krishna Mani, secretar asistent al președintelui, și Abdul Hamid, secretarul de presă al președintelui.

Convorbirile între cei doi șefi de stat, care vor continua în cadrul vizitei, se desfășoară într-o atmosferă prietenească, de stimă și înțelegere reciprocă, ce caracterizează raporturile multilaterale româno-indiene.

Pentru salvarea vieții lui Luis Corvalan, a altor democrați și progresiști chilieni

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a adresat președintelui celei de a 28-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, Leopoldo Benites, și secretarului general al O.N.U., Kurt Waldheim, un mesaj în care își exprimă profunda îngrijorare față de pericolele care amenință viața lui Luis Corvalan, secretarul general al Partidului Comunist din Chile, și a altor conducători și militanți ai „Unității Populare" din Chile, frontul politic al guvernului fostului președinte Allende.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România face un apel la președintele Adunării Generale și la secretarul general al O.N.U. pentru a interveni cît mai repede posibil pe lîngă autoritățile din Chile, pe lîngă guvernele țărilor membre, prin organismele O.N.U., pe alte căi, pe care le consideră potrivite, în vederea salvării vieții lui Luis Corvalan și a celorlalți militanți pentru progres și democrație în Chile, pentru pace și colaborare între popoare, în spiritul respectării drepturilor fundamentale ale omului, al principiilor înscrise în Carta O.N.U.

Mesajul a fost prezentat de reprezentantul permanent al Republicii Socialiste România la Națiunile Unite președintelui sesiunii Adunării Generale și secretarului general al O.N.U.

Cu ocazia primirii mesajului, președintele Adunării Generale, Leopoldo Benites, a adresat mulțumiri președintelui Nicolae Ceaușescu; el a trimis o telegramă juntei militare din Chile, cerînd clemență.

La rîndul său, secretarul general Kurt Waldheim a asigurat pe președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România că va acorda toată atenția acestui mesaj; el a făcut un demers pe lîngă guvernul chilian și a arătat că va urmări în continuare această problemă.

În cursul după-amiezii, delegația română la sesiunea Adunării Generale a Națiunilor Unite a dat citire în plenara Adunării Generale mesajului adresat de președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintelui Adunării Generale, Leopoldo Benites, și secretarului general al O.N.U., Kurt Waldheim; totodată, delegația a solicitat ca acest mesaj să fie difuzat ca document oficial al Organizației Națiunilor Unite.

★

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a adresat, de asemenea, un mesaj autorităților chiliene, prin Ambasada Republicii Socialiste România la Santiago de Chile și prin intermediul însărcinatului cu afaceri al Republicii Chile la București, prin care își exprimă profunda îngrijorare față de pericolul care planează asupra vieții lui Luis Corvalan, secretar general al Partidului Comunist din Chile, patriot și democrat, militant de seamă al vieții politice chiliene, luptător pentru cauza păcii, colaborării și prieteniei între popoare.

În spiritul respectării drepturilor fundamentale ale omului, președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, face un apel pe lîngă autoritățile din Chile să înceteze procesul intentat împotriva lui Luis Corvalan și să se evite orice alte acte care i-ar pune în pericol viața. Președintele Nicolae Ceaușescu face apel să i se asigure posibilitatea lui Luis Corvalan de a emigra, guvernul român fiind gata să-i ofere azil politic în România.

În același spirit, al umanismului și respectului pentru drepturile fundamentale ale omului, președintele Nicolae Ceaușescu face apel la autoritățile din Chile să fie salvate celelalte personalități democrate, reprezentanți ai forțelor progresiste, a căror viață este în pericol.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit delegația Mișcării Populare a Revoluției din Republica Zair

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit, miercuri dimineața, delegația Mișcării Populare a Revoluției, partidul de guvernămînt din Republica Zair, condusă de Kiwewa Fumu Koji, membru al Biroului Politic al M.P.R., deputat, care, la invitația C.C. al P.C.R., efectuează o vizită de prietenie în țara noastră. Din delegație fac parte Mideda Kikulanda, secretar coordonator în cadrul Biroului de coordonare a activității M.P.R., deputat, și Koji Mahuta, consilier.

La întrevedere au participat tovarășii Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al

(Continuare în pag. a V-a)

PE FRONTUL RECOLTEI, NOI ARGUMENTE ALE HĂRNICIEI TINEREȘTI

UN IMPERATIV AL CAMPANIEI:

CULESUL VIILOR

În viile Bărcăneștilor, Movilița, Ciocirlei și Alexenilor culegătorii zoresc strînsul recoltei. Din păcate nu atît cît le stă în putere oamenilor pentru că teascurile unității de vinificație Urziceni se dovedesc insuficient organizate și dotate cu personal care să permită preluarea cantităților de struguri posibili de recoltat în unitățile producătoare. Tovarășul Alexe Șaptefrați, șeful unității de la Urziceni, se justifică prin aceea că „în ultimele zile liniile tehnologice au fost ocupate de prelucra-

GH. BRAD

(Continuare în pag. a II-a)

ANCHETA NOASTRĂ

De la expoziție la magazin drumul este pietruit cu promisiuni

Pavilioanele, tîrgurile, expozițiile fac parte din mijloacele prin care industria, comerțul informează publicul, testează gusturile sale, le educă. Dacă reprezintă și angajamente ferme înseamnă că și-au atins scopul. Și, din păcate, de cele mai multe ori una vedem în expoziții și alta ni se oferă în magazine. Am vizitat un mare număr de unități comerciale. De fiecare dată cînd am cerut noile produse mi s-a răspuns „n-avem". Și atunci m-am întrebat: ce rost au expozițiile. Ce vrea să ne demonstreze industria? Că se pot face lucruri frumoase și bune? O știm și noi. Am dori să le vedem în magazine, în garderobele noastre. Ne-am făcut în fiecare an atîtea iluzii încît am adunat stocuri întregi. Sînt convinsă că industria va reproșa comerțului. Așa se-ntîmplă totdeauna. De aceea am început ancheta de la I.C.R.T.I. Interlocutorii mei, directorul **Nicolae Gănciulescu**, și directorul adjunct **Iosif Campus** au subliniat că de fiecare dată industria prezintă noutăți, dar atunci cînd sînt solicitate pentru public lucrurile se schimbă, ele devenind tabu. Iată cîteva exemple. La ultimul pavilion și tîrg de mostre I.B.B. a prezentat un articol deose-

LIDIA POPESCU

(Continuare în pag. a II-a)

PUNCTE DE VEDERE

Istorie contemporană în romanul actual

Cum nici scriitorul nu poate exista, decît pentru el însuși, într-un turn de fildeș, inaccesibil, nici operele literare nu rămîn într-o rezervație intangibilă. Ele intră și ies din umbră, trăiesc fluxuri și refluxuri, sînt citite și recitite, stîrnesc controverse aprinse, după gradul în care asimilează și dezbat realitatea, istoria, după adevărul și amploarea problematicii.

Prin cîteva romane ale ultimilor ani, literatura noastră actuală încearcă să se apropie — de fapt să se reapropie — de una din cele mai complexe perioade ale istoriei noastre contemporane — perioada deceniului al șaselea — cu luminile și umbrele ei, etapă a revoluției socialiste asupra căreia avem astăzi, ca o cucerire de preț, viziunea lucidă, adînc marxistă, a partidului nostru. Deosebite ca realități artistice individuale, aceste romane au totuși anumite trăsături comune. Anticipînd, vom spune că aceste trăsături reflectă dialectica procesului de abordare a unei realități cronologic databile cu mijloacele specifice literaturii.

Despre perioada respectivă, literatura noastră socialistă a înregistrat o sumedenie de romane, mai mult sau mai puțin împlinite artistic, **scrise în chiar miezul epocii**, toate năzuind să surprindă laturile unui proces în istoria sa vie, în complexitatea sa dialectică. Iată însă acum, la un deceniu aproape, o nouă încercare a literaturii socialiste de a aborda aceeași epocă, de a desluși mecanismele ei mai din adîncuri, în fine, o literatură care-și propune să aducă în fața cititorilor o nouă imagine asupra acelor vremi deși mulți cititori au deja o imagine formată din romanele anterioare și din propria lor experiență. Din punct de vedere al istoriei literare, fenomenul e firesc. **În istoria literaturii abordarea unei epoci istorice nu se sfîrșește practic niciodată.** Oricînd un nou scriitor se poate întoarce asupra ei cu mijloace și concepții proprii, cu realizări mai mult sau mai puțin spectaculoase. Elementul esențial îl

ION CRISTOIU

(Continuare în pag. a IV-a)

SPORT

FOTBAL: În manșa a doua a Cupelor Europene

(În pagina a V-a)

INIȚIATIVE

de CONSTANTIN STOICIU

Se vorbește foarte mult în vremea din urmă, și este bine că se vorbește tocmai despre astfel de lucruri care au, în general consecințe sănătoase și dau în cele din urmă calitatea unui climat social și moral, se vorbește deci, pe diverse tonuri, de la entuziasm la uimire, și cu nuanțele de rigoare din care nu lipsesc lucidele evaluări, despre inițiativa. Că nu se mai vorbește la modul teoretic, că inițiativa este necesară, că inițiativa exprimă, că inițiativa înseamnă etc., mi se pare extrem de firesc că se ia de obicei caz cu caz și se trag de aici sau se indică de aici niște concluzii și se folosește prilejul pentru noi îndemnuri acolo unde s-a născut inițiativa aceea sau cealaltă, în uzina cutare sau în întreprinderea cutare sau pe șantierul cutare, este cred din nou bine, dar deja de acum înainte merită să vedem cum stau de multe ori și în realitate chestiunile și amănuntele inițiativei într-un loc sau altul de muncă.

Sîntem prinși, ca societate, într-un proces complex de valorificare maximă a timpului de muncă, a utilajelor, a capacităților umane, a talentelor, în sfîrșit, a inițiativelor, și, explicabil, acest proces reprezintă nota dominantă a epocii pe care o înfăptuim, iar consecințele sociale, economice, politice, morale sînt într-adevăr importante. Democratismul vieții noastre asigură, după cum se cunoaște și se trăiește, un cîmp larg de acțiune și de desfășurare inițiativei, și inițiativele de mare valoare n-au lipsit nici pînă acum și nu vor lipsi fără îndoială nici de acum înainte. Se întîmplă însă cîteodată ca sub generozitatea acestor străduințe să capete drept de existență o mulțime de mărunte activități firești, obișnuite, în cele mai multe cazuri prevăzute în regulamentele de funcționare internă a unei întreprinderi, sau presupuse, cerute de bunul-simț, de însuși procesul de producție, de firescul muncii și firescul profesiunii. Nu este departe uneori de realitate povestea celui care răsucind o cheie în broasca închisă a unei uși, i s-a recunoscut de grabă, și cu toate cele cuve-

(Continuare în pag. a II-a)

PE FRONTUL RECOLTEI, NOI ARGUMENTE ALE HĂRNICIEI TINEREȘTI

Rodul bogat al ogorului trece și prin mîinile elevilor — *Foto: O. PLECAN*

CULESUL VIILOR

(Urmare din pag. 1)

rea strugurilor de la producătorii particulari". Adică a hibrizilor-varietăți locale de multă vreme cunoscute ca rezistente la atacul de mucegai și alte... calamități ale toamnei. Ordinea prioritară a fost fixată în detrimentul producției de struguri din soiuri nobile ale unităților agricole din zonă. La Bărcănești, de pildă, de trei zile nu s-a recoltat nici un ciorchine, pentru că unitatea de vinificație Urziceni n-avea capacitate de preluare. La fel s-a întîmplat în viile Întreprinderii agricole de stat Bărcănești și ale cooperativelor agricole din Ciocirlia, Alexeni, Roșiori și Movilița. Elevii de liceu ai școlilor generale aflați în practica agricolă și-au pierdut ore în șir neavînd de lucru, pentru că ei la vie fuseseră repartizați ; timp în care cooperatorii au încheiat recoltatul viilor de pe loturile în folosință, iar mustul din budanele lor a și ajuns vin...

Se cere intervenit pentru găsirea soluțiilor tehnice și organizatorice care să permită unității de vinificație de la Urziceni să preia într-un ritm mai rapid producția de struguri, din zi în zi mai puternic atacată de mucegai. Să se prevină în felul acesta, pierderile. E păcat că rodul muncii de un an să fie diminuat, acum, din cauza unor neînțelegeri, a unor priorități arbitrar fixate. Prin dublarea capacității actuale de preluare — lucru posibil numai prin asigurarea descărcării operative și a folosirii spațiilor de depozitare de care se dispune — există condiții ca în cel mult 5—6 zile toate unitățile să încheie recoltatul strugurilor.

La sortatul cartofilor

Zilnic peste 150 de elevi de la Școala generală de 10 ani nr. 94 din Capitală, participă zilele acestea la sortatul și încărcatul cartofilor la Întreprinderea de legume și fructe.

Numai în două zile, elevii acestei școli au sortat și încărcat peste 39 de tone cartofi, la aceste lucrări evidențiindu-se în mod deosebit elevii Ionescu Valentin, Chifor Marian, Popa Daniel, Anton Radu și alții. Așa după cum spunea tovarășa prof. Teleguță Elena, elevii școlii vor veni și în următoarele zile pe rampa bazei Cățelu, suplimentîndu-și eforturile pentru ca prin munca lor, cartofii aduși să fie transportați la magazinele din Capitală pentru vînzare.

Mulți dintre elevii care participă la aceste activități sînt pionieri și uteciști fruntași la învățătură, ei fiind hotărîți să-și îndeplinească cu cinste angajamentele luate în îndeplinirea tuturor sarcinilor obștești.

G. FL.

DIN CRONICA ÎNTRECERII SOCIALISTE

Recuperează restanțele

În lunile august și septembrie, colectivul șantierului din Petroșani al Trustului de construcții - montaje miniere a realizat lucrări suplimentare în valoare de 4 600 000 lei, recuperînd în mare parte restanțele acumulate în primul semestru al anului.

Constructorii noilor obiective miniere din Valea Jiului și-au intensificat eforturile astfel ca în cursul acestui trimestru să recupereze toate rămînerile în urmă în vederea realizării înainte de termen a planului fizic și valoric pe 1973.

În funcțiune — 400 noi obiective

Munca entuziastă a constructorilor și montorilor de pe șantierele de investiții ale țării a asigurat — de la începutul anului acesta — punerea în funcțiune, integral sau parțial, a unui număr de aproximativ 400 de noi obiective și capacități de producție ale industriei și agriculturii — cu 50 mai mult ca în întregul an 1972.

Sporesc economiile de metal

Problema economisirii metalului se bucură de o largă audiență în rîndul a numeroase colective din întreprinderile industriale. Antrenînd sute de mii de oameni ai muncii, din întreprinderile constructoare de mașini și de prelucrări metalice, ea capătă, pe zi ce trece un larg caracter de masă. Mărturie grăitoare în acest sens stau rezultatele obținute în primele trei luni care au trecut de la aplicarea noilor norme de consum a materiilor prime și a materialelor. Astfel, într-un număr de 158 de întreprinderi, aparținînd ministerelor industriilor metalurgice și constructoare de mașini, s-au economisit 18 000 tone de metal.

În întîmpinarea „Zilei petrolistului"

Sondorii, rafinorii, toți ceilalți lucrători antrenați în extracția și valorificarea țițeiului întîmpină „Ziua petrolistului" cu un puternic avînt în muncă. Astfel, sondorii din bazinul petrolifer al Moldovei au extras însemnate cantități de țiței și gaze peste prevederi. S-au generalizat o serie de inițiative valoroase vizînd ridicarea nivelului producției schimbului de noapte la cel al schimbului de zi și exploatarea fiecărei sonde la potențialul maxim. Ca urmare ei au reușit să reducă timpul neproductiv de săpare cu 6,5 la sută, forînd peste prevederi circa 7 500 metri, echivalentul unei sonde de mare adîncime. Au fost puse, de asemenea, în producție, înainte de termen, patru sonde în perimetrele schelelor de extracție de la Zemeș, Modîrzău și Tg. Ocna.

★

Sondorii schelelor de extracție din Valea Prahovei și-au creat în cadrul programului de autodotare, agregate și instalații de înaltă productivitate în valoare de peste 5 milioane lei contribuind la reducerea importului cu circa 1,5 milioane lei valută.

★

Colectivele unităților aparținînd Combinatului petrolului Pitești, care își desfășoară activitatea în mai multe puncte de pe raza județelor Argeș, Olt, Vîlcea și Dîmbovița, au forat, peste prevederile planului la zi, 8 200 m, cifră care, în limbajul sondorilor, reprezintă echivalentul a 5 sonde de adîncime medie. De asemenea, petroliștii acestui combinat au extras, suplimentar, mii de tone de țiței, depășindu-și astfel angajamentul anual.

Constructorii și-au respectat cuvîntul

Un succes important l-au înregistrat zilele trecute constructorii de la T.C.I.F. Galați, Șantierul de hidroameliorații — Brăniștea a predat beneficiarului — Întreprinderea de exploatare a lucrărilor de îmbunătățiri funciare Galați, cu trei luni mai devreme decît prevederile planului, primul compartiment din cadrul sistemului de hidroameliorații și desecare care se întinde pe o suprafață de 7.250 ha teren arabil. Acest succes se datorește faptului că, în întrecerea cu timpul, constructorii de pe acest șantier de hidroameliorații au terminat în avans lucrările la digul de 39 km lungime, fapt care a permis avansarea utilajelor în dotare spre alte puncte. De asemenea, substanțiale depășiri sînt înregistrate și la digul compartimentului 2, care în numai 60 de zile a fost ridicat la cota finală de 14 din cei 25 km prevăzuți în plan. (VASILE CABURGAN).

UN PRIM BILANȚ

Septembrie i-a găsit și pe elevii municipiului Ploiești la muncă patriotică. S-au răspîndit în întreprinderile agricole de stat — la recoltarea porumbului și a strugurilor, pe șantierele de construcții și pe platformele de insilozare a cartofilor, sau și-au continuat acțiunile de înfrumusețare a propriului oraș.

I.A.S. Valea Călugărească apelează de mai mulți ani la ajutorul elevilor cînd începe culesul viilor. Și în toamna aceasta, liceenii ploieșteni și-au adus aportul lor însemnat. Au muncit la Tohani, Dealul Mare, Urlați, precum și la I.C.V.V. Pucheni, Mdvila Vulpii și la serele de la Tătărani. Cei care n-au fost solicitați la struguri și-au stabilit raza de acțiune la silozurile Agrosem, ori la C.A.P. Blejoi.

Șantierele de construcții au beneficiat, la rîndu-le de munca entuziastă a elevilor. Dacă la T.C.M.-vest elevii au fost doar ajutoare ale adevăraților constructori, în schimb internatul Grupului școlar energetic a fost luat total în stăpînire de ei : construcția le aparține și au ambiția să o realizeze integral, să nu solicite decît asistența tehnică.

Constructorii ridică noile edificii industriale și sociale ale Ploieștiului ; tineretul său și-a asumat misiunea de a înzestra orașul cu parcuri, grădini și stadioane. Aceste proiecte de amploare se realizează și cu concursul elevilor. Acum, în toamnă, elevii liceelor nr. 2, 3 și 6, ai Centrului școlar de chimie și Grupului școlar de petrol-Teleajen, precum și cei de la Grupul școlar 1 Mai și Școala de șoferi-Bucov, și-au continuat munca începută în timpul verii la Complexul sportiv U.T.C. și la sistematizarea Parcului central — ambele situate în vestul orașului, la Complexul sportiv al pionierilor, la modernizarea Drumului național nr. 1, a Parcului tineretului, a Bulevardului și a altor zone. Un prim bilanț al realizărilor relevă că numai elevii au economisit, de la începutul anului, un volum de muncă în valoare de peste 27 milioane lei.

În cadrul marilor acțiuni de muncă patriotică din această toamnă au participat aproape 7 000 de elevi din municipiul Ploiești.

M.V.

ACCENTE

Blocul nostru

Nu mai știu cine a avut ideea însă mie cel puțin mi s-a părut excelentă. Cineva a propus ca din beneficiile aduse de instituție în ultimii ani să construim un bloc al nostru, un bloc numai pentru salariații instituției. Să locuim, adică, așa cum munceam, toți împreună, în aceeași armonie și cu aceleași rezultate, prelungite de pe plan profesional în viața de familie. Ceea ce pentru un colectiv ca al nostru, care era deja cunoscut pentru unitatea sa de opinie, pentru atmosfera de lucru și trăinicia legăturilor sale intime, nu putea fi decît un îndemn în plus la seriozitate și maturitate de acțiune, o încercare de a deveni din toate punctele de vedere un colectiv model.

Zis și făcut. După nici o jumătate de an blocul nostru era gata. După alte cîteva săptămîni eram și noi mutați în el, fiecare la etajul și gradul de confort corespunzător funcției sale. Am avut atunci prilejul să-mi confirm că nu numai eu găsisem deosebit de fericită ideea. Satisfacția și plăcerea de a munci în noile condiții se puteau ușor desluși pe fețele tuturor salariaților. Roadele au început și ele să se vadă în scurtă vreme. Era, într-adevăr, de o mie de ori mai bine să ai toți oamenii la un loc și să știi că-i poți găsi pe toți, ori de cîte ori ai sau n-ai nevoie de ei. Ca să nu mai spun că acum nu se mai putea întîmpla ca, eventual, cîte unul să-și facă forme de plecare pe teren iar el să se ascundă acasă. Acasă nu se mai putea ascunde acum, așa că nu-i mai rămînea de ales. Și, nimic de zis, alegerea s-a făcut destul de ușor : peste puțin timp a început să scadă numărul de deplasări.

Treptat, lucrurile au evoluat din ce în ce mai bine. Undeva, la etajul al treilea al blocului, unde constructorii uitaseră sau poate, prevăzători, e construiseră special așa, se afla o sală mare cît o cantină, care a fost amenajată ca sală de ședințe. Acolo am început să ținem consfătuirile de producție și analizele lunare, înainte sau după ce avea loc și adunarea asociației de bloc. Faptul era cu atît mai lăudabil, cu cît la instituție nici nu aveam o încăpere pe care s-o putem folosi în acest scop. Apoi, așa cum era și firesc, directorul s-a gîndit că n-ar fi rău să-și aducă și telefoanele și dictafonul în apartament. În consecință, și noi s-e trebuit să ne luăm aparatele fiecare la el acasă, ca să putem răspunde oricînd dacă directorul apasă pe clapele dictafonului, instalat pe noptieră, în dormitorul său. De primit nu ne primea însă în dormitor. Își amenajase sufrageria drept anticameră și acolo ne duceam să dăm raportul, în vreme ce el se bărbierea sau își lua gustarea de dimineață. Aici au existat, la început, și cîteva mici neînțelegeri deoarece soția directorului, care este de profesie casnică, a avut pretenția că ar putea îndeplini ea funcția de secretară, mai ales că bucătăria și anticamera se aflau pe același coridor. Directorul nostru însă, care este un om foarte autoritar, n-a acceptat în ruptul capului un asemenea amestec scandalos al familiei în problemele sale profesionale.

Cu timpul, ceea ce lărăși era de așteptat, am început să nu mai trecem cu săptămînile pe la instituție. Ne aduseseem toți lucrările, și dosarele, și mașinile de scris la bloc și munceam pe rupte, de-ți era mai mare dragul să ne privești. Blocul nostru devenise un adevărat stup de albine în care, cît era ziua de mare, răpăitul mașinilor de scris se armoniza cu sfîrîitul cărnii în tigaie. Disciplina și ordinea erau legile nescrise ale colectivului și familiei noastre unice. Nici nevestele nu se mai puteau aduna pe la colțurile coridoarelor ca să se bîrfească una pe alta ; trebuiau să fie și ele atente și reținute, așa cum eram și noi cu superiorii noștri. Totul era cum nu se poate mai bine organizat și pus la punct, anunțînd o stare de lucruri care ar fi putut dura multă vreme. Ar fi putut, dar nu s-a întîmplat așa pentru că într-o zi s-a petrecut un incident regretabil, care pe unii i-a cam pus pe gînduri. Aveam, ca de obicei, de ținut o consfătuire de producție, în care urmau să se analizeze cîteva documente deosebit de importante. Cel care trebuia să le prezinte lucrase însă pînă seara tîrziu la ele, dincolo, la instituție, lucru care mi se păruse și mie, ca și altora, cam ciudat, și le uitase apoi — culmea ! — acolo. Directorul l-a mustrat zdravăn pentru o asemenea neglijență, pe bună dreptate desigur, și l-a trimis după ele. Omul a plecat însă și de data asta a uitat chiar să se mai întoarcă. Noi îl așteptam, devenisem nerăbdători de acum, iar el nu apărea deloc. A fost trimis un altul după el dar nici acesta nu s-a mai întors. Ceva se întîmplase, probabil, pentru că asemenea situații nu se mai întîlniseră în istoria colectivului. Atunci m-am oferit eu să văd cum stau lucrurile. Mi se părea de-a dreptul inadmisibil să ți se dea ceva de făcut iar tu să nu mai dai nici un semn de viață. Am ajuns repede la instituție și am găsit tot așa de repede documentele necesare. Înăuntru era pustiu și liniște, praful se adunase în straturi pe coridoare și în birouri, și era o atmosferă care te îmbia la somn. M-am scuturat însă cu încăpățînare și am continuat să caut. Volam să văd ce se întîmplase cu ceilalți. Și am văzut. Unul se cuicase în fosta anticameră, pe jos, iar celălalt tocmai în capătul opus al coridorului, în arhivă, pe care nu apucasem încă s-o mutăm. Dormeau duși amîndoi. Și nu știu ce mama dracului visau, că rideau amîndoi fericiți, în somn.

D. MATALA

Întrebări pe adresa organizațiilor U.T.C.

Cu dansul o ducem bine, dar cu producția?

Pe Vasile Trif, secretar al organizației U.T.C. din secția mecanică a Întreprinderii județene de industrie locală „Sălajul" din Zalău, l-am întîlnit în mijlocul dansatorilor, la seara distractivă organizată pentru tinerii din oraș la „Grădina populară", un local al alimentației publice care, deja prin tradiție, joia și sîmbăta este al tineretului. Era printre membrii foarte activi ai comitetului de organizare. L-am căutat, a doua zi, la locul său de muncă, vrînd să aflu mai multe amănunte despre activitatea organizației pe care o conduce. Seara distractivă fusese într-adevăr reușită și bănuiam că aceeași bună organizare o voi regăsi și în organizația U.T.C. aici, la locul de muncă al tinerilor, unde își duc zi de zi activitatea.

— V-a plăcut seara distractivă ? mă întrebă secretarul încă de la început — ținînd să mă informeze și că unii din tinerii pe care îi întîlnisem la dans fuseseră în aceeași zi și la munca patriotică, la „Casa tineretului", aflată în construcție în oraș.

Într-adevăr, dacă ne-am opri doar la activitățile cultural-distractive și la munca patriotică, organizația U.T.C. de aici are cu ce se mîndri. Tinerii din organizație participă nu numai la dansurile de la „Grădina populară", dar și la brigada artistică a întreprinderii, și la întrecerile sportive organizate între secții, iar în ceea ce privește munca patriotică, ei au participat nu numai la acțiunile inițiate de comitetul orășenesc al U.T.C. dar au contribuit și la amenajarea și organizarea unei magazii de materiale în curtea secției, lucrare la care cei 63 de uteciști au prestat peste 250 de ore. Nu e întîmplător, de altfel, faptul că un tînăr de aici, Ștefan Ghile, a primit anul acesta diploma comitetului județean al U.T.C. pentru muncă patriotică.

Încercînd însă să aflu cîte ceva și despre celelalte aspecte pe care neîndoielnic viața unei organizații U.T.C. dintr-o unitate economică trebuie să le dezvolte (activități destinate a sprijini în mod eficient și concret producția, prin acțiuni și inițiative specifice, vizînd calitatea producției, disciplina etc.), nu am putut afla decît că aici, printre angajații întreprinderii, lucrează tineri uteciști de nădejde. Însă în orice organizație U.T.C., din orice întreprindere, putem întîlni tineri muncitori care, prin pregătire și seriozitate, se impun zi de zi pe plan profesional, cîștigîndu-și stima și încrederea tovarășilor de muncă. Organizația de tineret este însă chemată să folosească și să generalizeze experiența acestora, să inițieze acțiuni largi, concrete, care să atragă marea masă de tineri la obținerea unor rezultate mereu mai bune. Or, despre acest lucru, aici nu se știe — sau mai bine-zis pentru sprijinirea activității productive, pe calea popularizării experienței fruntașilor sau pe alte căi — nu se face nimic. Întrecerea „Tineretul — factor activ în realizarea cincinalului înainte de termen", se rezumă doar la ținerea evidenței, prin copierea rapoartelor lunare ale șefilor de echipă, și aceasta fiind, deocamdată, oprită la luna iulie.

— Organizația are un angajament propriu, pe care să îl urmărească ? — îl întreb pe Viorel Trif.

— Nu, nici nu puteam să avem un angajament propriu. Nici secția cred că nu are un angajament... Participăm însă la angajamentul întreprinderii.

— Care este acest angajament și ce vă propuneți să realizați din el ?

— Nu îl știm... Se știe acolo, la întreprindere...

Trecînd prin secții am putut înțelege mai amănunțit ce înseamnă în fapt acest „nu știm" al secretarului. Nici o mențiune, în toată secția, despre întrecerea utecistă, nici un mijloc de popularizare a fruntașilor și a obiectivelor nu e folosit, nici o modalitate de a supune atenției tinerilor deficiențele ce încă se mai constată. Singur, un articol la gazeta de perete a secției, tratînd la modul general despre calitate... De la tovarășul Ștefan Haiduc, șeful secției, am aflat însă nu numai că există un angajament al secției (realizarea planului la producția globală în proporție de 105 la sută și a planului de producție marfă în proporție de 108 la sută), dar și că acest angajament este depășit lună de lună, trimestru de trimestru.

— Nu am știut — spune acum secretarul U.T.C. — pentru că eu niciodată nu sînt chemat la ședințele de producție ale secției, nici nu sînt consultat în nici o problemă. Ce aflu, aflu și eu, ca ceilalți, mai mult din ce se vorbește sau din ce ni se comunică....

Dacă secretarul U.T.C. nu știe nimic despre aceste lucruri, atunci ce să ne mai întrebăm ce știu tinerii despre ceea ce au de făcut ? Bineînțeles, dansul, distracția nu trebuie să le uităm. Dar nici munca. În primul rînd, munca !

MARIAN GRIGORE

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

DE LA EXPOZIȚIE LA MAGAZIN

bit de frumos „Enca". Comerțul a vrut să contracteze 6 000 mp. Nu i s-a admis nici un centimetru. Așa s-a întîmplat și-n cazul altor produse : „Luminița", „București", prosop plușat prezentat de Întreprinderea „Suveica", diagonal-Domnești, diagonal-mouline produse ale Industriei textile Pitești, țesăturile de mătase „Neptun" „Uranus", „Evelin" lucrate la Sighișoara, compleul tunică din P.N.A. pentru femei creația Fabricii „Tînăra gardă", cămășile P.N.A. pentru bărbați, art. 1898582 și exemplele pot continua. Cert este că după ce se închid porțile expozițiilor în magazine te întîmpină în mare parte vechile produse.

„Victoria" — 50 de magazine într-unul singur, este primul loc unde căutăm prezența noilor produse. Discut cu tovarășa Geta Pană secretara organizației de partid și Cornel Dan secretarul organizației U.T.C. Noutăți, foarte puține. „Nu avem nici un fel de stofă pentru pardesie, prosoape plușate, perdele, broșeuri pentru plapumă, mătasea este nefinisată..."

Prin fața ochilor îmi trec splendidele stofe de la pavilion. „La contractări, îmi spun interlocutorii, întreprinderile vin cu ce au mai frumos. Alegem dar ni se spune „asta nu", „asta nu", așa că ajungem la vechile produse de care cumpărătorii s-au săturat. Unele întreprinderi și-au deschis magazine de prezentare „Antilopa", „Clujana" etc. dar în loc să fie cele mai sensibile antene, au devenit magazine în care se vînd produse existente în toate celelalte unități. În acest fel și-au pierdut caracterul pentru care au fost create, gustul publicului nu mai este cunoscut în permanență".

INCĂLȚĂMINTEA — PROBLEMĂ MULT DISCUTATĂ

Inutil să amintesc ce fel de produse am văzut în expoziții. Să vedem ce ne oferă magazinele.

Întîi despre modă. Aproape nu ai ce consemna. La unitatea nr. 7 din Calea Griviței pantofii bărbătești poartă moda anilor 1967-1968. La „Bizon" nimic nu atrage privirile. La unitatea din Schitu Măgureanu nr. 8, la „Victoria" nu s-au mai trimis de foarte multă vreme pantofi de damă la 189 lei, foarte solicitați și apreciați. În ce privește încălțămintea pentru copii, deși Fabrica „Progresul" prezintă la contractare o gamă bogată, lucrează de ani și ani aceleași modele.

Apoi despre calitate. Unde este acel finisaj impecabil ? Tovarășa Aurica Munteanu de la magazinul „Victoria" îmi spunea „Progresul mi-a mîncat sufletul". Același lucru l-am auzit în foarte multe magazine. Adică cum, la expoziție aduci produse lucrate ireproșabil, iar în magazine dai produse executate de mîntuială ? Ce logică este asta ? Lipsa de respect față de cumpărător nu este un caz izolat. Întreprinderea „Modern" Timișoara uită să pună branturi la pantofi. „Clujana" trimite încălțăminte cu o cataramă albă și una galbenă ; „Antilopa" dă pe piață pantofi negri din lac pe porțiuni încrețit. La „Libertatea" Arad pantofii fețe box și talpă de cauciuc duroflex pentru copii au diferențe de lungime la căpute și carimbii exteriori mai înalți ; același produs executat la „Partizanul" Bacău are carimbii deformați, căptușelile de mașină încrețite. Industria ușoară vorbește de ani de zile de o colecție unică. Unde este însă ? De ce se admite să plece pe piață produse urîte, prost lucrate ?

...și colorit. E greu de înțeles că dorim produse frumoase ? Dorim să purtăm la o rochie albă nu un pantof maron sau negru. Chiar atunci cînd sînt contractate, unele întreprinderi nu respectă culorile și termenele. Astfel actul contractării devine o simplă formalitate. Un exemplu : Întreprinderea „Progresul" urma să livreze magazinului „Victoria" în sezonul de vară 1 000 sandale albe „Clarino", pentru femei. A livrat... o adresă prin care spunea că-i va trimite 1 000 maron. Și s-a ținut de cuvînt ! Am aflat că „albiturile" sosesc în octombrie, noiembrie. Deci să ne grăbim, dacă vrem ca la vară să purtăm pantofi asortați... După ce am mai notat cîteva exemple am dat dreptate unui interlocutor, care-mi spunea amărît, acum s-a schimbat lozinca noastră „clienții noștri-stăpînii noștri" în „furnizorii noștri-stăpînii noștri".

DE CE NUMAI „TRICOTEXTIL" ?

Noii născuți beneficiază de o marcă prestigioasă Cooperativa „Tricotextil". Elisabeta Cîmpeanu de la magazinul „Victoria" mi-a arătat produse elegante și delicate : strămpe de bumbac, iachete, pieptărașe cu bonete, articole matlasate. Deci, se pot produce lucruri frumoase. De ce nu ne oferă și industria ? La raionul de tricotaje am căutat zadarnic splendidele articole pe care le poți admira în expoziția amenajată la „Tricodava". Am găsit în schimb jachete scurte și largi, lungi și cu buzunare geanți, pijama, culori șterse. Tricotajele lucrate la „Tînăra gardă" și la Brașov au modele de acum 10 ani. Aneta Blajin îmi spunea că atunci cînd solicită culori frumoase, negru, maron, vin spălăcite, iar cînd cere roșu — ciclamen, nu primește nimic. La magazinul „Pălanjenul", unitate nouă, „Tricotajul roșu" a dat spre vînzare bluze din relon rupte și cusute la mîntuială. La „Ileana" furourile nr. 50 sînt extrem de scurte. Mai există și o altă problemă, a numerelor. Cămășile bărbătești de pildă. Scrie pe guler nr. 40 și sînt pentru 36. Minecile sînt scurte, fără rezerve. Pe undeva cumpărătorul este nedreptățit, pentru că această diferență de număr înseamnă un plus la costul produsului. Aceeași situație se întîmplă și cu confecțiile de damă. La magazinul „Victoria" unde am zăbovit mai mult mi se spunea că rochiile care înainte aveau numerele 42—44, sînt incluse acum la 48. Și nu pot crede că cineva poate avea în același timp două măsuri diferite, una pe care i-o ia croitoreasa și una pe care i-o socotește industria.

Înainte de a încheia aceste rînduri transcriu două propuneri ce mi-au fost făcute cu prilejul anchetei :

● În expoziții să se prezinte produse omologate pentru a exista garanția că se vor găsi și în rețeaua comercială. Toate exponatele să fie înregistrate și să fie însoțite de o fișă individuală în care să fie trecute : cartela de culori, datele tehnice, prețul, întreprinderea ce le va produce, în ce perioadă, cantitățile respective.

● Periodic întreprinderile să trimită delegați care să urmărească pe concret, cum se vinde produsul, să cunoască părerea cumpărătorilor. Drumul de la expoziție la magazin să nu fie pietruit numai cu promisiuni. Să ni se creeze posibilitatea să deschidem larg ușile șifonierului înlocuind iluziile cu produse frumoase, trainice, în pas cu moda.

INIȚIATIVE

(Urmare din pag. 1)

nite, inițiativa de a folosi cheia conform rostului care l-a fost hărăzit, fiindcă, iată de astă dată nemaifiind vorba de povești, cineva declară mulțumit că, eliminînd un inel dintr-o spirală de sîrmă ordinară, această inițiativă a adus atîtea și atîtea economii, altcineva confirmă cu aceeași mulțumire că în pauzele de masă mașinile se opresc și inițiativa în cauză economisește atîția și atîția kilowați, iar un altul admite că ar fi o inițiativă frumoasă dacă pe un hol nu prea circulat în loc de două becuri ar rămîne numai unul...

Este inutil de lămurit că „inițiativele" de acest gen, care nu sînt altceva sau n-ar trebui să fie altceva decît elementare preocupări în activitatea de zi cu zi și de ceas cu ceas a unei întreprinderi, riscă să bagatelizeze interesul constant al oamenilor muncii pentru descoperirea acelor soluții în măsură să ridice productivitatea, să aducă economii de bani, de materiale, de efort omenesc; aceasta pe fondul rezolvării normale, chibzuite, de buni gospodari fără gustul declarațiilor sforăitoare a tot ceea ce ține de ideea cu multiple semnificații de proprietari și beneficiari. Fiindcă niciodată, și mai ales azi, acum, în acești ani hotărîtori, formalismul și alinierea lozincardă n-au fost inițiative prea fericite și prea norocoase, ba chiar, aș zice, că ar cam fi timpul, spre binele tuturor, să spunem totdeauna lucrurilor pe nume.

Concurs de creație de cîntece ostășești

Ministerul Apărării Naționale organizează între 1–10 octombrie 1974 cea de-a doua ediție a Festivalului cîntecului ostășesc „Te apăr și te cînt patria mea !".

Festivalul este precedat de un CONCURS DE CREAȚIE de cîntece patriotice, marșuri și piese de muzică ușoară inspirate din viața și activitatea militarilor.

Concursul este deschis tuturor compozitorilor și poeților, membri sau nemembri ai uniunilor de creație.

Se vor acorda premii și mențiuni.

Termenul de predare a lucrărilor este 30 mai 1974 și vor fi trimise pe adresa : Ministerul Apărării Naționale – Consiliul politic superior al armatei, strada Brezoianu nr. 41–43, sector 7, București, cu mențiunea „Pentru Concursul de creație de cîntece ostășești".

Regulamentul de desfășurare al festivalului poate fi consultat la Uniunea Compozitorilor, Uniunea Scriitorilor și filialele și asociațiile acestora, precum și la casele armatei și comitetele județene de cultură și educație socialistă.

Informații detaliate se pot obține la telefon 14.46.10 interior 216.

VIZITA PREŞEDINTELUI REPUBLICII INDIA

DINEU OFICIAL

Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a oferit miercuri un dineu oficial în onoarea preşedintelui Republicii India, dr. Varahagiri Venkata Giri.

La dineu au participat tovarăşii Ion Gheorghe Maurer, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeţ, Gheorghe Cioară, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Dumitru Popescu, Ştefan Voitec, Constantin Băbălău, Cornel Burtică, Miron Constantinescu, Mihai Dalea, Ion Ioniţă, Ion Păţan, Ştefan Andrei, membri ai Consiliului de Stat, ai guvernului, conducători de instituţii centrale şi organizaţii obşteşti.

Au luat parte Surendra Pal Singh, ministru de stat la Ministerul Afacerilor Externe, V. Shanker Giri, membru al Parlamentului şi alte persoane care îl însoţesc pe preşedintele Indiei în vizita în ţara noastră.

Au fost intonate imnurile de stat ale celor două ţări.

În cursul dineului, care s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială, cei doi şefi de stat au rostit toasturi.

Toastul preşedintelui Nicolae Ceauşescu

Stimate domnule preşedinte,
Domnilor,
Stimaţi tovarăşi,

Îmi este deosebit de plăcut ca, în numele Consiliului de Stat, al guvernului şi al meu personal, să vă salut în modul cel mai cordial pe dumneavoastră, pe stimata doamnă Giri, precum şi pe distinşii colaboratori ce vă însoţesc, şi să dau expresie sentimentelor de caldă prietenie cu care poporul român vă întîmpină pe pămîntul României socialiste. Primirea pe care v-a făcut-o astăzi populaţia Capitalei României constituie o expresie grăitoare a acestor sentimente prieteneşti, a dorinţei de a dezvolta colaborarea dintre ţările noastre.

Păstrez frumoase amintiri despre vizita pe care am făcut-o, cu patru ani în urmă, în India, despre primirea ospitaliră de care ne-am bucurat. Am avut atunci satisfacţia de a cunoaşte nemijlocit munca şi preocupările unui popor care, în decursul multimilenarei sale istorii, a adus o contribuţie de mare valoare la tezaurul de cultură şi civilizaţie al omenirii şi care păşeşte astăzi pe drumul dezvoltării economice şi sociale independente, hotărît să-şi făurească o viaţă liberă şi prosperă. Doresc, de asemenea, să evoc convorbirile pe care le-am purtat atunci cu dumneavoastră, cu doamna prim-ministru, Indira Gandhi, şi cu alţi reprezentanţi ai guvernului indian, înţelegerile la care am ajuns cu privire la dezvoltarea relaţiilor dintre ţările noastre. Sînt bucuros că avem acum posibilitatea de a relua acest dialog, de a examina împreună stadiul relaţiilor dintre ţările noastre, de a explora noi posibilităţi pentru a face ca raporturile româno-indiene să devină tot mai ample, mai rodnice.

Constituie, desigur, un motiv de satisfacţie evoluţia din ultimii ani a relaţiilor de colaborare dintre România şi India. Dezvoltarea economico-socială a ţărilor noastre oferă însă posibilitatea amplificării acestor relaţii, realizării unei colaborări mai strînse — pe tărîm economic, politic, cultural, tehnico-ştiinţific — în interesul celor două popoare, al cauzei păcii şi înţelegerii internaţionale. Vizita pe care o faceţi în Republica Socialistă România vă oferă posibilitatea, domnule preşedinte, să veniţi în contact direct cu realităţile unei naţiuni care, eliberîndu-se de exploatare şi asuprire, îşi făureşte o patrie liberă, independentă şi înfloritoare, edifică o orînduire socială nouă, a dreptăţii şi echităţii — orînduirea socialistă.

Consacrîndu-se plenar acestei măreţe opere, poporul român este puternic însufleţit de dorinţa de a trăi în înţelegere şi colaborare cu toate popoarele lumii, de a conlucra cu celelalte naţiuni la realizarea deziderateloor de pace şi progres ale omenirii contemporane. Dînd expresie acestei legitime aspiraţii, Republica Socialistă România promovează cu consecvenţă o politică de prietenie cu ţările socialiste, cu ţările care păşesc pe calea dezvoltării independente, dezvoltă colaborarea cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, participînd larg la diviziunea internaţională a muncii, la schimbul mondial de valori. Situăm în modul cel mai ferm la baza relaţiilor noastre cu celelalte state principiile respectării independenţei şi suveranităţii naţionale, ale deplinei egalităţi în drepturi, neamestecului în treburile interne şi avantajului reciproc — singurele care pot asigura pacea şi înţelegerea între naţiuni.

Constatăm cu multă satisfacţie că în viaţa internaţională se afirmă un curs nou îndreptat spre destindere şi colaborare între state. Republica Socialistă România şi-a adus contribuţia nemijlocită la promovarea acestor procese pozitive, participînd activ la viaţa internaţională, militînd consecvent pentru o politică nouă, întemeiată pe respectul deplin al dreptului fiecărui popor de a-şi decide singur destinele. Doresc să reafirm şi cu acest prilej hotărîrea României de a acţiona — în spiritul responsabilităţii faţă de pacea şi progresul omenirii — pentru abolirea definitivă a politicii de forţă şi dictat, pentru stingerea focarelor de război şi a surselor de încordare în lume, pentru rezolvarea pe cale paşnică şi politică a problemelor litigioase dintre state.

Preocupată de instaurarea unui sistem trainic de securitate şi colaborare în Europa, România a contribuit activ atît la pregătirea, cît şi la desfăşurarea primei faze a Conferinţei general-europene. Sîntem decişi să facem totul pentru desfăşurarea cu succes a lucrărilor celei de-a doua faze a conferinţei, pentru elaborarea în cadrul acestei reuniuni a unor documente menite să asigure aşezarea relaţiilor dintre statele continentului pe principii de egalitate şi respect mutual, care să dea posibilitate fiecărei naţiuni să se dezvolte liber, fără teama de a cădea victima vreunei agresiuni sau intervenţii din afară. Milităm ca această conferinţă să inaugureze o eră nouă în relaţiile din Europa şi din întreaga lume — o eră a colaborării fructuoase între toate popoarele.

Pe agenda lumii de azi stau încă multe probleme majore care trebuie să-şi afle rezolvarea prin lupta unită a popoarelor. Sînt necesare eforturi susţinute pentru soluţionarea conflictului din Orientul Apropiat pe baza rezoluţiei Consiliului de Securitate din noiembrie 1967.

Am salutat cu multă satisfacţie acordurile dintre India şi Pakistan şi sperăm că realizarea lor va duce la întărirea păcii şi colaborării în această parte a lumii.

De asemenea, trebuie acţionat cu toată fermitatea pentru realizarea unei păci trainice în Indochina şi în toate zonele unde mai sînt focare de încordare. Împreună cu forţele progresiste, antiimperialiste din întreaga lume, sprijinim mişcările de eliberare, lupta pentru lichidarea tuturor vestigiilor colonialismului şi neocolonialismului, a oricăror forme de dominaţie a unui stat asupra altuia, de spoliere a bogăţiilor naţionale şi a rodului muncii altor popoare. Am salutat cu profundă satisfacţie proclamarea în aceste zile a Republicii Guineea-Bissau — strălucită victorie a poporului din această ţară împotriva opresiunii colonialiste. Sîntem ferm convinşi că nici o forţă din lume nu poate stăvili lupta popoarelor pentru libertate, neatîrnare şi o viaţă mai bună, pentru dreptul de a fi stăpîne în propria lor ţară.

Considerăm că lichidarea stării de subdezvoltare economică şi socială în care se mai află o serie de state, ca urmare a îndelungatei exploatări coloniale, reprezintă, de asemenea, un imperativ de prim ordin al progresului contemporan, o cerinţă a însăşi asigurării păcii în lume. România întăreşte relaţiile de solidaritate cu aceste ţări, sprijină printr-o politică de colaborare echitabilă, reciproc avantajoasă, eforturile lor de a valorifica bogăţiile naţionale în interesul ridicării gradului de civilizaţie şi bunăstare a propriilor popoare, de a lichida decalajele care le despart de ţările avansate ale lumii.

O necesitate imperioasă a promovării destinderii şi păcii în lume o constituie oprirea cursei înarmărilor, dezangajarea militară. România militează ferm pentru înfăptuirea dezarmării generale, şi, în primul rînd, a dezarmării nucleare, se pronunţă în modul cel mai hotărît pentru încetarea producţiei şi pentru interzicerea armelor de distrugere în masă — cum sînt armele atomice, chimice şi bacteriologice — pentru lichidarea bazelor şi a blocurilor militare, pentru înfăptuirea unor măsuri concrete menite să contribuie în mod real la diminuarea pericolului unei noi conflagraţii mondiale, la asigurarea securităţii şi păcii tuturor naţiunilor lumii.

După părerea noastră, condiţia fundamentală a soluţionării marilor probleme care confruntă omenirea contemporană o constituie participarea activă, nemijlocită, a tuturor ţărilor la viaţa internaţională. În condiţiile de astăzi, fiecare ţară — fie ea mare sau mică —, indiferent de orînduirea socială, de continentul pe care se află, este chemată să contribuie activ la soluţionarea în spirit constructiv a problemelor internaţionale, la instaurarea trainică pe planeta noastră a unui climat de destindere şi colaborare între naţiuni.

Un rol însemnat în întărirea securităţii mondiale, în respectarea principiilor dreptului internaţional îl are Organizaţia Naţiunilor Unite; de aceea, România militează activ ca O.N.U. să-şi îndeplinească mai eficient rolul şi răspunderile cu care a fost investită, să răspundă prin întreaga sa activitate năzuinţelor şi aşteptărilor popoarelor.

Iată, domnule preşedinte, unele preocupări ale Republicii Socialiste România în legătură cu problemele internaţionale actuale. Ştim că pentru fiecare popor care doreşte să asigure dezvoltarea sa economico-socială este necesară colaborarea internaţională, pacea în lume. Ştim că toate popoarele şi forţele progresiste trebuie să-şi unească eforturile pentru a asigura triumful în lume a noii politici de colaborare şi pace.

Aş dori să menţionez cu multă satisfacţie faptul că România şi India, reprezentanţii ţărilor noastre au conlucrat activ în cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite şi al altor organisme internaţionale.

Doresc, de asemenea, să exprim dorinţa poporului român ca, şi în continuare, ţările şi popoarele noastre, reprezentanţii României şi Indiei să conlucreze activ pentru a contribui la soluţionarea marilor probleme internaţionale, ceea ce corespunde atît intereselor popoarelor noastre, cît şi cauzei generale a colaborării şi păcii.

Cu aceste sentimente aş dori să exprim speranţa că vă veţi simţi cît mai bine în România, că vizita dumneavoastră va marca un moment nou în dezvoltarea pe o treaptă superioară a colaborării româno-indiene.

Vă rog pe toţi cei prezenţi, să ridicaţi paharul în sănătatea domnului preşedinte al Indiei şi a doamnei Giri!

— în sănătatea tuturor oaspeţilor indieni prezenţi la acest dineu!

— pentru prosperitatea şi fericirea poporului indian!

— pentru prietenia şi colaborarea româno-indiană!

— pentru pace şi prietenie în lumea întreagă! (Aplauze).

Toastul preşedintelui Varahagiri Venkata Giri

Excelenţe,
Domnilor,

Vă sînt profund recunoscător, domnule preşedinte, pentru cuvintele amabile şi generoase de bun venit, care reflectă cordialitatea, prietenia şi înţelegerea prin care se caracterizează relaţiile dintre cele două ţări ale noastre în toate domeniile. Încă de la sosirea noastră în Bucureşti ni s-a arătat amabilitate şi curtoazie de către toţi cei cu care am venit în contact. Consider că, cuvintele pe care le-aţi spus sînt o expresie a sentimentelor unui prieten bun. În India ne amintim cu plăcere vizita Excelenţei Voastre în ţara noastră în 1969. Îmi amintesc, de asemenea, întîlnirea pe care am avut-o personal la Persepolis cînd mi-aţi reînnoit invitaţia de a vizita România. Îmi face o adevărată plăcere să fiu aici, în această frumoasă ţară a pitoreştii văi a Dunării şi a frumoşilor Munţi Carpaţi, locuită din timpuri străvechi de un popor harnic şi talentat.

Încă de la stabilirea relaţiilor diplomatice între cele două ţări ale noastre am cooperat pe deplin în domeniile politic, economic, ştiinţific şi cultural spre avantajul reciproc al popoarelor noastre şi în interesul păcii şi securităţii întregii omeniri.

Vizita primului nostru ministru în România în 1967, urmată de vizita Dumneavoastră, Excelenţă, în ţara noastră, în 1969, au contribuit în mare măsură la întărirea pe mai departe a acestor relaţii de prietenie şi colaborare. Totuşi, există, încă, numeroase noi domenii care urmează să fie explorate, îndeosebi în ce priveşte colaborarea economică şi ştiinţifică între India şi România. Sînt, de aceea, bucuros să remarc că ministerele economice ale celor două guverne ale noastre au avut discuţii intense în vederea stabilirii unei cooperări economice pe termen lung, spre avantajul reciproc al celor două ţări ale noastre.

Transformarea radicală în viaţa economică şi socială a României, realizată, într-o perioadă de timp comparativ scurtă, după distrugerile celui de-al doilea război mondial, este, într-adevăr, impresionantă. Sîntem conştienţi de contribuţia personală, semnificativă, a conducerii dinamice de către Excelenţa Voastră, în asigurarea unei dezvoltări accelerate a economiei şi în îmbunătăţirea radicală a standardului de viaţă al maselor largi ale poporului dumneavoastra.

India depune, de asemenea, toate eforturile pentru a realiza o transformare economică şi socială a societăţii sale şi a pune capăt inegalităţii şi lipsurilor pe care le-am moştenit din perioada colonială. În această luptă am fost încurajaţi puternic de exemplul, precum şi de înţelegerea şi simpatia unor ţări ca România.

Guvernele şi popoarele noastre sînt în mod sincer credincioase păcii. Principiile care călăuzesc politica externă a României şi anume suveranitatea şi independenţa naţională, drepturi depline şi egale pentru toate statele, dreptul inalienabil al fiecărui popor de a-şi alege propriul sistem politic, economic şi social, neamestecul în treburile interne, avantajul reciproc şi abţinerea de la folosirea sau ameninţarea cu forţa în relaţiile între state sînt în fond aceleaşi cu principiile „Pancea Şila" la care India a subscris cu consecvenţă şi care au fost semnate de Conferinţa de la Bandung din 1955. În acei ani de început, aceste principii erau considerate de mulţi drept o utopie. Totuşi, în ultimii cîţiva ani, comunitatea mondială în întregime, inclusiv marile puteri, au ajuns să-şi dea seama că nu există altă alternativă a dezvoltării relaţiilor internaţionale între state decît pe baza coexistenţei paşnice. Astăzi, lumea este din ce în ce mai interdependentă şi nici o ţară nu poate rămîne de o parte sau să se dezvolte singură. Pacea, ca şi prosperitatea sînt considerate ca indivizibile. Destinderea crescîndă la care sîntem martori la scara întregului glob şi îmbunătăţirea înregistrată în atmosfera politică de pe continentul european — un continent care în trecut a fost martorul celor două războaie mondiale distrugătoare — sînt, de aceea, salutate de către noi, cu atît mai mult cu cît acestea contribuie la reducerea pericolului unei catastrofe nucleare.

Totuşi, în ciuda acestor evoluţii pozitive, există încă focare de tensiune în unele regiuni ale lumii. Pacea nu a fost pe deplin restabilită încă în Indochina şi criza din Orientul Mijlociu persistă încă. Tocmai în acest context, noi acordăm o importanţă deosebită recentei întîlniri la nivel înalt a ţărilor nealiniate de la Alger, unde aproximativ 80 de şefi de guverne s-au întrunit pentru a participa, pe bază de egalitate, la soluţionarea problemelor omenirii. Aşa cum a declarat premierul nostru, Indira Gandhi, la Alger — „Trebuie să vorbim pentru acei al căror număr este mare, dar a căror voce este înăbuşită. Revendicarea la o parte dreaptă din bunurile lumii, dreptul lor la o viaţă demnă este indiscutabil şi nu poate fi respinsă. Trecutul ne inspiră, dar avem nevoie de prezent şi chemarea la întrecere a viitorului, ceea ce constituie forţa pentru acţiunea noastră unită. Sîntem responsabili nu numai faţă de ţările noastre, ci şi faţă de pacea şi prosperitatea întregii lumi".

În regiunea noastră milităm constant să înlăturăm vechile suspiciuni, să stabilim o pace durabilă şi să promovăm înţelegerea şi cooperarea între ţările subcontinentului. Sînt bucuros să afirm că recent am putut încheia un acord cu Pakistanul, în luna august a.c., pentru rezolvarea problemelor umanitare, izvorîte din conflictul din 1971. Acest acord, care a urmat celui de la Simla, din iulie 1972, ne-a dat speranţa că pacea şi stabilitatea pot fi asigurate pentru o populaţie de peste 700 milioane de oameni din India, Bangladesh şi Pakistan. Vom continua în mod hotărît eforturile şi iniţiativele pentru dezvoltarea legăturilor de prietenie cu toţi vecinii noştri, în conformitate cu principiile „Pancea Şila".

Pe arena internaţională, India, împreună cu alte ţări cu concepţii asemănătoare, este angajată în continuarea luptei în vederea asigurării eliminării, în cele din urmă, a armelor de distrugere în masă şi pentru ca resursele pînă acum folosite pentru aceste arme să poată fi îndreptate spre scopuri constructive, astfel încît să aducă demnitate vieţii a milioane de oameni oropsiţi din lume. Trebuie să asigurăm ca fiecare ţară să aibă un cuvînt de spus în ce priveşte hotărîrile care afectează interesele sale naţionale. Persistenţa colonialismului, neocolonialismului şi rasismului în lume ne îngrijorează în mod deosebit pe noi toţi. Numai cînd aceste nedreptăţi vor fi înlăturate, lumea va putea să privească înainte spre o adevărată eră de pace, progres şi prosperitate.

Doresc încă o dată să mulţumesc Excelenţei Voastre şi doamnei Ceauşescu, precum şi guvernului şi poporului român pentru deosebita de generoasa ospitalitate pe care mi-au acordat-o. Sînt convins că relaţiile de prietenie existente şi cooperarea în toate domeniile dintre cele două ţări ale noastre se vor întări şi mai mult în anii care vin, în folosul reciproc al popoarelor noastre şi în interesul păcii în lume.

Excelenţe, doamnelor şi domnilor, vă cer permisiunea să ridic un toast:

În sănătatea şi fericirea preşedintelui Ceauşescu şi doamnei Ceauşescu;

Pentru întărirea pe mai departe a prieteniei şi cooperării dintre India şi România şi

Pentru pace şi securitate internaţională. (Aplauze).

Vizită protocolară

Preşedintele Republicii India, dr. Varahagiri Venkata Giri, şi soţia sa, Sarasvathi Giri, au făcut, miercuri după-amiază, o vizită protocolară preşedintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, şi tovarăşei Elena Ceauşescu.

În faţa Palatului Consiliului de Stat, o gardă militară a prezentat onorul.

La întîlnire au participat tovarăşii Miron Constantinescu, vicepreşedinte al Consiliului de Stat, Ion Păţan, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, George Macovescu, ministrul afacerilor externe, şi Petre Tănăsie, ambasadorul României la Delhi.

Înalţii oaspeţi au fost însoţiţi de Surendra Pal Singh, ministru de stat la Ministerul Afacerilor Externe şi Vishnu K. Ahuja, ambasadorul Indiei la Bucureşti.

Vizita protocolară a decurs într-o atmosferă prietenească, de caldă cordialitate.

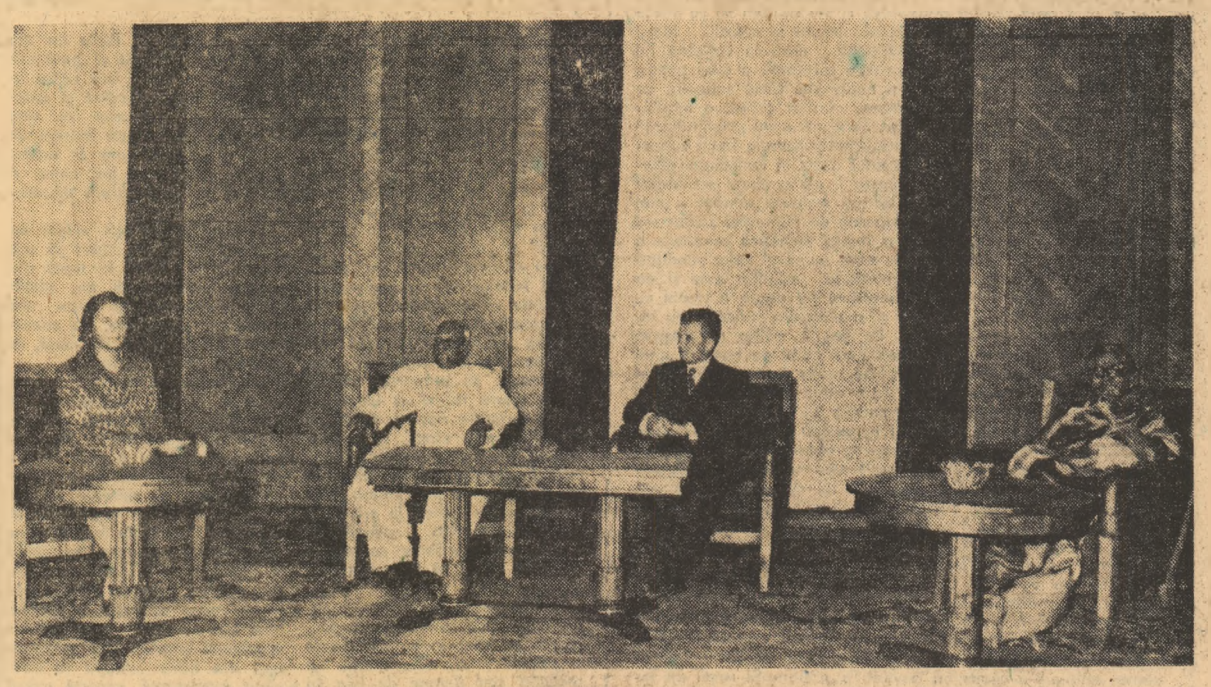

În timpul convorbirilor oficiale.

CEAI OFERIT DE TOVARĂŞA ELENA CEAUŞESCU ÎN ONOAREA DOAMNEI SARASVATHI GIRI

În cursul după-amiezii de miercuri, tovarăşa Elena Ceauşescu a oferit un ceai în onoarea soţiei preşedintelui Republicii India, doamna Sarasvathi Giri.

Au participat tovarăşa Elena Maurer, soţiile altor personalităţi ale vieţii politice româneşti, precum şi doamne din suita preşedintelui Indiei şi soţiei sale.

Ceaiul a avut loc într-o ambianţă de cordialitate.

Depunerea unei coroane de flori

În cursul după-amiezii, preşedintele Republicii India, dr. Varahagiri Venkata Giri, a depus o coroană de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului şi a patriei, pentru socialism.

Şeful statului indian a fost însoţit de Surendra Pal Singh, ministru de stat la Ministerul Afacerilor Externe, V. Shanker Giri, membru al Parlamentului, Vishnu K. Ahuja, ambasadorul Indiei la Bucureşti, precum şi de alte persoane oficiale din suita sa.

La solemnitate au fost prezenţi Gheorghe Cioară, primarul general al Capitalei, Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, Ion Gheorghe, prim-adjunct al ministrului apărării naţionale şi şef al Marelui Stat Major, Nicolae Ghenea, adjunct al ministrului afacerilor externe, Petre Tănăsie, ambasadorul României în India, general-locotenent Constantin Popa, locţiitor al şefului Marelui Stat Major, Gheorghe Matei, director adjunct în M.A.E., generali şi ofiţeri superiori.

La sosire, pe platoul din faţa monumentului, preşedintele V.V. Giri a primit onorul gărzii militare aliniate în cinstea sa. Fanfara militară a intonat apoi imnurile de stat ale României şi Indiei.

După depunerea coroanei de flori, asistenţa a păstrat un moment de reculegere. Înaltul oaspete a vizitat apoi rotonda monumentului.

Solemnitatea s-a încheiat cu defilarea gărzii de onoare.

(Agerpres)

Sosirea în Capitală

(Urmare din pag. I)

siliului de Miniştri, Ion Gheorghe Maurer, şi tovarăşa Elena Maurer.

Cei doi şefi de stat îşi strîng mîinile cu multă prietenie.

Preşedintele V. V. Giri prezintă apoi tovarăşului Nicolae Ceauşescu şi tovarăşei Elena Ceauşescu pe Surendra Pal-Singh, ministru de stat la Ministerul Afacerilor Externe, V. Shanker Giri, membru al parlamentului, pe celelalte persoane oficiale care îl însoţesc.

La rîndul său, tovarăşul Nicolae Ceauşescu prezintă oaspeţilor pe tovarăşii Miron Constantinescu, vicepreşedinte al Consiliului de Stat, George Macovescu, ministrul afacerilor externe.

Sînt de faţă V. K. Ahuja, ambasadorul Indiei la Bucureşti, şi Petre Tănăsie, ambasadorul României la Delhi.

Un grup de copii oferă flori preşedintelui V.V. Giri şi soţiei sale, tovarăşului Nicolae Ceauşescu şi tovarăşei Elena Ceauşescu.

În continuarea ceremoniei, preşedintele Republicii India primeşte raportul comandantului gărzii de onoare aliniate pe platoul din faţa aerogării.

Sînt intonate imnurile de stat ale României şi Indiei. În semn de salut se trag 21 de salve de artilerie. Cei doi şefi de stat trec în revistă garda de onoare.

Răspunzînd urărilor de bun venit ce i-au fost adresate de preşedintele Nicolae Ceauşescu, preşedintele V. V. Giri a ţinut să declare presei: „Sînt sigur că voi avea posibilitatea de a beneficia de experienţa preşedintelui Ceauşescu care a fost în străinătate, a legat prietenii în multe ţări ale lumii. Vom avea multe ocazii să discutăm probleme internaţionale şi probleme de interes reciproc în cursul întîlnirilor noastre. Mulţumesc preşedintelui Ceauşescu, doamnei, pentru minunata ospitalitate, pentru că m-au invitat să fiu oaspete al acestui mare oraş al dvs.".

Preşedintelui, V. V. Giri, soţiei sale, le sînt prezentaţi apoi şefii misiunilor diplomatice acreditaţi la Bucureşti, precum şi persoanele oficiale române venite la aeroport — primarul general al Capitalei, membri ai guvernului, conducători de instituţii centrale, generali. Mii de bucureşteni salută cu însufleţire pe cei doi şefi de stat, aclamă îndelung pentru prietenia româno-indiană.

În încheierea ceremoniei oficiale de la aeroport, cei doi preşedinţi primesc defilarea gărzii de onoare. În aclamaţiile mulţimii, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi preşedintele V. V. Giri iau loc într-o maşină deschisă, escortată de motociclişti, îndreptîndu-se spre reşedinţa rezervată înalţilor oaspeţi.

Pe marile artere străbătute, aceeaşi atmosferă sărbătorească îi întîmpină pe oaspeţi. Mii şi mii de cetăţeni salută cu entuziasm pe conducătorii României şi Indiei, exprimă satisfacţia pentru această nouă întîlnire la nivel înalt româno-indiană, moment de importanţă deosebită în cronica fructuoasei conlucrări între cele două ţări şi popoare.

Printr-o vibrantă manifestare, cetăţenii Capitalei exprimă din nou tovarăşului Nicolae Ceauşescu sentimentele de stimă şi preţuire, aderiunea lor deplină faţă de activitatea dinamică şi bogată ce o desfăşoară în fruntea statului nostru, faţă de contribuţia sa la promovarea politicii de întărire a prieteniei, înţelegerii şi cooperării între popoare, de solidaritate cu toate statele angajate pe calea dezvoltării independente, pentru securitate şi pace în lume.

Preşedintele Consiliului de Stat, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, şi preşedintele Republicii India, V. V. Giri, răspund cu multă prietenie aclamaţiilor mulţimii.

Orizont cultural

ATITUDINI

EDIȚIA DE REFERINȚĂ

Cu prilejul aniversării lui Mihail Sadoveanu la 75 de ani Tudor Vianu rostea aceste vorbe memorabile : „Pentru că sintem închinătorii acelorași mari creatori ne simțim mai solidari între noi, mai hotăriți să menținem tăria și neatirnarea patriei care ne-a născut deopotrivă și s-o ajutăm să se înalțe către țintele înalte ale progresului social și moral". Marii creatori, și între aceștia sărbătoritul, erau în viziunea lui Tudor Vianu mari axe de solidarizare spirituală a unui popor, puncte nevralgice ale conștiinței naționale. Citat suficient de sugestiv pentru a releva importanța marilor artiști, a marilor scriitori și totodată a cultivării lor. Pentru a avea „închinătorii" de care vorbește criticul, un mare creator trebuie făcut cunoscut, trebuie difuzat, trebuie menținut treaz în conștiința privitorului ori a cititorului. Rolul acesta îl au în cazul scriitorilor edițiile. Despre felul cum sint editați scriitorii români și mai ales scriitorii clasici sau cei consacrați de manualul școlar s-a vorbit și s-a scris mult. De la o foarte selectivă reeditare a lor s-a ajuns la o altă etapă în care numărul celor reeditați este cu mult mai mare, iar varietatea edițiilor este și ea demnă de atenție. Progresul înregistrat nu poate fi trecut cu vederea, totuși simpla depășire a unui stadiu criticabil nu înseamnă că totul a fost făcut. Pe lingă ediția de intensă popularizare se pune și problema unei ediții de bază, a unei ediții etalon, de referință în foarte multe cazuri. Micile și ieftinele ediții de popularizare care aduc atitea servicii unui scriitor pot să se întoarcă și împotriva lui : atunci cind devin monotone repetări ale unuia și aceluiași sumar. Staționarea la acest tip și absența ediției mari de **opere complete** răpește pe de altă parte nu numai posibilitatea consultării integrale a unui scriitor ci și ceva din reala lui dimensiune. Se pot consemna exemple atit pentru cazul întîi cit și pentru cel de al doilea. Înainte de a o face să trecem în revistă stadiul actual al reeditărilor și, cu un alt cuvînt, al reconsiderărilor scriitorilor români consacrați de timp și manualul școlar. Nu există scriitor de întiia mărime care să nu aibă o ediție de oarecare importanță. Eminescu, Caragiale, Creangă, Slavici, Macedonski, Sadoveanu, Arghezi, Rebreanu au stat în atenția alcătuitorilor de ediții mai noi din opera lor. Ibrăileanu, Lovinescu, Vianu cunosc și ei grija recentă a întocmitorilor de atente ediții. S-a ajuns ca dovadă a prelungirii razei de interes pină și la întocmirea de ediții pentru autori de a treia mărime ca Samson Bodnărescu, Costache Stamati, Costache Conachi și alții. Scriitori încetățeniți de mult în manual ca Delavrancea, Vlahuță, Topirceanu, Șt. O. Iosif n-au fost nici ei uitați. O adevărată acțiune de recuperare cunosc scriitorii dintre cele două războaie : Ion Vinea, Anton Holban, Pavel Dan, M. Blecher, Mihail Sebastian au început să aibă ediții de o factură care să le sublinieze citimea firească de interes. Editura **Dacia** și Editura **Minerva** au inițiat pe ideea restituirii două colecții cu titluri intrucitva asemănătoare. **Restituiri** și **Restitutio** prin care se intenționează recuperarea pentru cititorul de azi a textului mai puțin accesibil. Editura **Minerva** are în vedere scriitori mai mult sau mai puțin cunoscuți dar efectiv într-o mare măsură uitați : Barbu Paris Mumuleanu, Raicu Ionescu Rion, Luca I. Caragiale. Restituirile clujene scot din colecții pagini uitate ale lui Lucian Blaga sau Ilarie Voronca ori retipăresc romane și nuvele ieșite de mult din circuit. Dinamica faptului editorial este vie și deloc neglijabilă. Dar se pot spune cuvinte critice despre uniformitatea efortului și despre coordonarea lui.

Foarte puține din edițiile care se scot sint ediții de opere complete. Un scriitor de talia lui Eminescu care se bucură de monumentala ediție a lui Perpessicius nu este încă obiectul unei întreprinderi editoriale care să aibă în vedere și poezia și proza și publicistica. Autorii fecunzi și polivalenți nu sint la noi obiectul unor ediții finite de acest fel. Este îmbucurător că pentru Creangă avem o ediție de referință, că pentru Topirceanu avem o ediție bine întocmită, că Alecu Russo sau Mateiu Caragiale ne sint oferiți în întregime, că Ion Barbu este cuprins între copertele unei ediții de invidiat. Sint scriitori care din motive și cu justificări valorice diferită își merită cu prisosință situația. Dar un tratament egal îl merită și scriitorii prolifici care inevitabil produc dificultăți de cuprindere. Ion Heliade Rădulescu e un astfel de scriitor și în ciuda însemnătății lui literare volumul său de opere complete nu este la îndemîna cititorului. Circulă în schimb o ediție de mare tiraj cu un sumar stereotip cu ajutorul căruia nu se poate da o idee despre amploarea aspirațiilor scriitorului. O idee despre valoarea unui scriitor se realizează și prin felul cum este pus în circulație.

O operație discutabilă rămine și alcătuirea edițiilor din Mihail Sadoveanu, Tudor Arghezi, G. Călinescu. Nu ne referim în nici unul din cazuri la edițiile de popularizare, de largă răspindire ci la edițiile de **Opere**. Desfășurată după indicațiile autorului și adesea cu textele revăzute ediția de **Opere** Mihail Sadoveanu reprezintă desigur ultima voință a autorului. Ceea ce nu interzice alcătuirea unui alt tip de ediție complexă, cu aparat științific bogat. Pentru că la vastitatea unei asemenea opere actuala ediție de opere însoțită doar de prețioasele adnotări ale Profirei Sadoveanu înseamnă încă prea puțin. Povestirile sadoveniene circulă dintr-un volum în altul cu o mare frecvență și doar vechile ediții de Critice ale lui E. Lovinescu mai ridică, e adevărat acestea din urmă cu mult mai multe dificultăți, probleme similare de datare. Sint de făcut note și de stabilit variante. În fața unor exigențe firești pentru o ediție de mare scriitor ediția de **Opere** Mihail Sadoveanu se arată insuficientă. Actuala ediție Arghezi în curs de desfășurare poate primi intîmpinări identice. Și această ediție se desfășoară după un sumar alcătuit de scriitor. Dar întrucît inexistența unui minim aparat științific este datorată dorinței și voinței scriitorului ? Volumele se succed conform sumarului întocmit de acesta și sint însoțite introductiv de doar scurte operații de datare. Ceea ce este aproape inutil. Risipită prin reviste, neadunată încă în volum pină acum, proza argheziană adesea circumscrisă evenimentului are nevoie de indicații mai puțin vagi. Opera are o istorie a el, măruntă desigur, dar necesară celui ce vrea să treacă dincolo de simpla lectură. În fața acestor solicitări ediția de **Scrieri** semnată de Gh. Pienescu rămine mută. Situația nu este diferită nici în cazul volumelor de **Opere** G. Călinescu, unde însă nu s-a trecut încă la tipărirea articolelor scriitorului. O ediție bună nu are în vedere doar supravegherea textului ci și pe cea a unei informații indispensabile pentru reconstituirea ambianței literare și intelectuale de epocă. Sadoveanu, Arghezi, Călinescu sint nume dintre cele mai importante pentru literatura română și a neglija acest aspect al reeditării operei lor înseamnă a întirzia un proces de asimilare complexă a destinului lor scriitoricesc. Aminarea întocmirii acestor ediții pentru mai tîrziu nu înseamnă decît asumarea unor viitoare dificultăți. Momentul lor e cel de acum cind informația mai e încă vie, colecțiile accesibile, numărul celor avizați mai mare.

Cu edițiile din Sadoveanu, Arghezi, Călinescu ne aflăm însă în ciuda obiecțiilor, în fața unor cazuri fericite. Curioasă este însă situația unor ediții care o dată începute se opresc brusc fără vreo motivație cunoscută. Așa s-a întimplat cu o ediție Mihail Sebastian oprită la volumul dintîi. Așa cu una din Camil Petrescu care s-a oprit și ea fără vreo explicație. Este Camil Petrescu un scriitor care nu-și merită ediția de complete ? Nici citata ediție din G. Călinescu nu pare a-și continua în modul cel mai firesc suita. **Istoria literaturii române de la origini pină în prezent** nu este încă reeditată în corpusul de opere, deși în jurul ei se încing adevărate polemici. De unde se vede că asupra ideii de ediție de referință nu există un acord deplin. Disensiunile, dezacordul de metodă și de orientare trebuie să pălească însă în fața imperativului editării și reeditării marilor noștri scriitori în condiții care să împuțineze solicitarea și obiecțiile. Operele marilor creatori sint după cum spunea Tudor Vianu un liant spiritual extraordinar. Ele trebuie doar ajutate să-și atingă superioara misiune. Ceea ce indică editorului o la fel de nobilă menire.

M. UNGHEANU

De ce cultivă filmul imaginea unui tînăr „ornamental"?

S-a creat obișnuința ca tinerii să fie înfățișați de filmele noastre sub o ipostază unilaterală. Și asta de dragul unei comodități dramaturgice. De cele mai multe ori e vorba în filmele noastre de cite un tînăr sau o tînără care „o cam ia razna" dar, avînd un fond bun, deși nu reușește la facultate își găsește un loc în producție și acolo „e lămurit" și „se îndreaptă".

Așa că tînărul ar fi un fel de ființă bolnavă care nereușind la facultate și intrînd în producție se însănătoșește. În felul acesta un caz de excepție capătă rangul de regulă. Cînd de fapt, și aceasta în proporție covîrșitoare, tinerii noștri se încadrează în societate treptat, odată cu marcarea unor virste, ca o consecință firească a educației primite în familie, școală și producție. Cînd de fapt tinerii aduc o contribuție activă la educarea întregii societăți, capacitatea, energia și puritatea conștiinței lor fiind elemente de bază ale acestei acțiuni.

Există numeroși tineri care dețin posturi de conducere în producție și chiar în școală, știință și cultură și ale căror date și realizări sint demne de luat în considerație. Și nu trebuie uitat că tinerii sint în primul rînd oameni, nu abstracții, că iubesc și cred, că au inocențele și unii chiar ridicolul lor, că ei sint valul proaspăt și adînc frămîntător, construind ei înșiși cu inteligență și fantezie, cu personalitate.

În filmul lui Lucian Pintilie după scenariul lui Ion Mihăileanu „Duminică la ora 6", era surprins un cuplu de tineri, care se iubeau cu înfocare, cu netărmurită sinceritate și care luptau pentru o societate mai bună, mai dreaptă. Înainte de a fi eroi acești tineri erau oameni, amănunte aparent banale erau semnificative pentru că se iubeau, pentru că lupta lor era purtată cu frenezia și generozitatea virstei lor și am văzut atunci un film adevărat și emoționant, cu eroi care se tem fiindcă pericolul este extrem de concret, cu eroi care se iubesc fiindcă frumusețea lor, fizică și sufletească, este extrem de concretă.

Dar nu avem nici măcar un film despre tinerii noștri de azi, care să-i înfățișeze în toată plinătatea generozității lor, inteligenți și harnici, așa cum sint marea lor majoritate, cu adevăratele lor probleme de viață, cu adevărul identității lor.

Nu cred că tinerii proveniți dintr-un mediu intelectual și nereușind la facultate și încadrîndu-se în producție sint cei mai semnificativi și nici că sint purtătorii celor mai semnificative probleme ale tinerilor de azi.

Există un mare număr de tineri care pleacă de la țară și se încadrează pe șantiere, în fabrici și uzine. Și care sint o expresie, prin această opțiune a lor, a opțiunii unei societăți, a dezvoltării într-un ritm impresionant a economiei noastre. Dar acești tineri sint într-o situație cu adevărat interesantă, această primă generație care se încadrează în fluxul industrial, care descoperă orașul, dar care poartă și nostalgia comunei natale, care nici ea nu mai este aceea „patriarhală".

Există un mare număr de tineri absolvenți care merg să-și facă meseria la țară, hotărîți să ia viața în piept, tineri care nu se lasă seduși de idilismul naiv al vieții la țară, oameni care înțeleg să contribuie la rezolvarea complicatelor probleme ale satului, gata să pună umărul la greu.

Există tineri muncitori care sint purtătorii unei tradiții familiale într-o meserie, purtători autentici ai conștiinței muncitorești în cadrul generației lor. Contactul lor cu alți reprezentanți ai generației lor sau cu cei din generațiile mai virstnice, autenticitatea și complexitatea comportării lor sint un capitol de studiu deosebit de interesant.

În fine, cred că tinerii de azi pot afla exemple foarte concludente și foarte vii în trecut, și chiar în epoci mai îndepărtate, exemplele istoriei fiind exemplele vieții înseși în afara căreia nu există nici idei, nici formule artistice, oricît de ambițioase ori convenționale ar fi ele.

Trebuie de aceea, cred, să insistăm în filmele noastre asupra acestui aspect, al prezenței active a tinerilor, prezență ce nu trebuie și nu poate fi confundată cu o imagine ornantă, convențională și statică a tînărului. Aceasta este nereală, inexistentă în viață.

DUMITRU DINULESCU

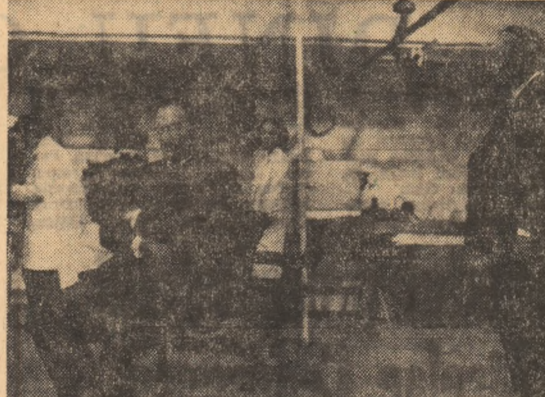

FILM

„Șapte zile"

În urmă cu doar trei ani o selecție de filme artistice de scurt metraj realizate de studenții clasei de regie de la I.A.T.C. ne atrăgea luarea aminte asupra celui ce reușise o excelentă parodie polițistă : „Cercul". Este vorba de Mircea Veroiu. I-am reintîlnit numele alături de-al altor colegi pe genericul documentarului de lung metraj „Apa ca un bivol negru" ca apoi, odată cu adaptarea a două proze de Agîrbiceanu reunite sub titlul „Nunta de piatră", Mircea Veroiu — care regizează episodul „Fefeleaga" — să reprezinte pentru noi o declarată garanție. Cineastul face parte dintr-o generație de regizori ce-și doresc cu o întemeiată și justificată mîndrie să „recinematografizeze" filmul, adică să apeleze cit mai puțin la replică și cit mai mult și mai atent la imagine.

„Aș fi foarte mulțumit — declara într-un interviu în timp ce realiza „Șapte zile" regizorul — **dacă filmul, cu toată înclinația mea calofilă, ar aminti măcar pe alocuri de documentarul acela de mult uitat de toți, dar nu și de noi, pe nume „Apa ca un bivol negru". Mai urmăresc apoi un erou firesc, fără armura de carton a îndeminărilor excepționale sau a lipsei lucioase de psihologie".** Din toate aceste promisiuni doar una a fost împlinită, calofilia, pentru că „Șapte zile" se înscrie cu o nebănuită dar reală resemnare artistică într-o lungă serie de eșecuri cinematografice. Regizorul dovedește cu orgoliu că știe să „vadă" filmic, că atit realitatea cit și decorul construit au o fascinație pe care imaginea cinematografică o poate reda surprinzător. Desigur, trebuie încurajată în filmele noastre această atenție dată formei, cum Mircea Veroiu a făcut-o foarte bine în „Fefeleaga", dar ce putem face în fața unei descurajante, sărăcii narative ? Tot ce realizează cineastul în „Șapte zile" pare o demonstrație a faptului că nu era cel interesat să facă acest film. Citeva secvențe frumoase pot fi înțelese ca niște „sfaturi" de genul : iată cum ar trebui filmate străzile pustii, iată cit de ciudate pot fi uneori casele, iată cum plutește ceața în orașe... Și pentru cine aceste „sfaturi" cind cineastul lasă certitudinea unui deliberat dezinteres pentru subiect ? La un moment dat părea că a găsit un filon de aur, parodia : două mașini care se urmăresc într-o cursă din care nu lipsesc nici unul din accesoriile tradiționale, curbe pe două roți, derapaje senzaționale, dodecafonia motoarelor etc. etc. Finalul cursei are un imens umor, cel urmărit află că fugea tocmai de omul care trebuia să-l ajute în misiune... În altă parte, pe niște scări, o forfoteală plină de mister devine repede o urmărire burlescă : nu se știe cine pe cine urmărește...

Se părea că a găsit un filon de aur dar regizorul a părăsit repede acest drum în încercarea sa de a așeza în timp și spațiu un subiect care este și nu este de spionaj economic. Puțin semnificativele date narative ale scenariului (autor Nicolae Ștefănescu), (se fură secretul unui aliaj dar mai important devine suspensul unui triunghi sentimental cu nerostite vorbe grele și cu patimi ba alungate, ba prezente), oferea, cum aminteam, doar pretextul unei parodii. Era singura șansă de a nu mai întîlni repetat în fiecare film ca în nesfîrșite oglinzi aceeași joacă inutilă de-a enigma. Unde este deci „eroul firesc, fără armura de carton a îndeminărilor excepționale sau a lipsei lucioase de psihologie", pe care ni-l promitea regizorul ? Într-o „incomunicabilitate" și o alienare gen Antonioni, într-un umor negru gen Hitchkock sau în zbenguiala subaevatică a unor tenebroși dar fără șansă oameni-broască gen Savel Stiopu în „Aventuri la Marea Neagră", apropouri din belșug prezente în „Șapte zile" ?

Filmul are „atmosferă" dar ajunge doar atit ? Este de remarcat desigur aportul operatorului Călin Ghibu, scenografului Aureliu Ionescu și compozitorului Adrian Enescu, însă regizorul nu le fructifică munca lăsîndu-i să ne demonstreze calități de care povestirea cinematografică pare că se dispensează ușor. Filmul, adică povestirea, vechile și întotdeauna necesarele întrebări : „Ce se întîmplă, de ce și cum se întîmplă" ies din cadrul logicii. Și astfel e păcat și de actori, și de un efort care duce la eșec : lipsa de disciplină artistică a scenariului, orgoliu estetizant al autorului.

Să ne mulțumească faptul că în materie de gen sintem obișnuiți cu astfel de rezultate ?

TUDOR STĂNESCU

Stagiunea 1973/1974

PRIMUL MEU ROL

TEATRU

În stagiunea care începe curînd 36 de actori vor debuta pe scenele teatrelor noastre : absolvenții acestui an ai I.A.T.C., actori de toate genurile dramatice, pășesc pentru prima oară în activitatea profesionistă. 36 de tinere și tineri vin să completeze cu forțe proaspete colectivele teatrelor din 12 orașe, unde sperăm că s-au prezentat integral și unde, sperăm de asemenea, au fost primiți cu o solicitudine egală cu nerăbdarea cu care au fost așteptați.

Urăm tinerilor actori la început de stagiune și de carieră teatrală succes deplin și continuu, roluri mari și mari satisfacții !

Ei sint :

La Satu Mare : **Petre Băcioiu, Alexandru Bălan, Doina Făgădaru, Virgil Müller, Mariana Nagy, Carmen Petrescu, Ștefan Hagimă, Mihai Gafrița.**

Petroșani : **Teodor Aciobăniței, Cristian Drăgulănescu, Lavinia Jemna, Florin Vasiliu, Cezara Dafinescu, Florin Pretorian.**

Botoșani : **Viorel Baltag, Nicolae Călugărița, Despina Marcu, Victor Nicolae, Florin Mircea.**

Reșița : **Elena Albu, Ion Anestin, Emilian Belciu, Maria Munteanu.**

Brăila : **Marin Benea, Elena Moraru,**

Bîrlad : **N. Cristoloveanu, Ioana Crăciunescu**

Baia Mare : **Eugen Ungureanu, Julieta Szoniy**

Tg. Mureș : **Mihaela Marinescu, Emil Mureșan.**

Oradea : **Geo Costiniu,**

Craiova : **Radu Negoescu**

Timișoara : **Mișu Dinvale**

București : **Olga Delia Mateescu, Mihai Mălaimare**

ISTORIE CONTEMPORANĂ

(Urmare din pag. 1)

constituie intenția de a oferi o nouă imagine artistică asupra unei epoci, de a o aborda dintr-un unghi propriu de vedere și, deci, de a contribui la cunoașterea mecanismelor ei sociale. Ca să dau numai un exemplu : romanul lui Camil Petrescu, „Ultima noapte de dragoste, prima noapte de război", creează o nouă imagine asupra primului război mondial, imagine surprinzătoare față de proza care reflecta războiul doar ca o înșiruire de hecatombe.

Și exemple asemănătoare se mai pot cita : **literatura nu poate rămîne străină de evoluția mentalităților cu care este privită, apreciată, judecată istoria, realitatea dintr-un moment ori altul.** Noua imagine, noua viziune se explică în mare măsură prin individualitatea scriitorului, prin modul lui propriu de a vedea lumea. În cazul literaturii de care aminteam la început explicația este întrucitva deosebită : o întreagă generație de scriitori nutresc ambiția de a propune o nouă imagine asupra epocii respective, din conștiința că această imagine este mai lucidă și mai obiectivă decit cea oferită de o bună parte din romanele deceniului respectiv. E o încredere dată și de faptul că distanța în timp de epoca respectivă sporește mult capacitatea scriitorului de a surprinde lumea în adîncurile ei de a se pronunța mai lucid asupra realităților respective decit o putea face literatura creată în chiar viltoarea lor. Mi se pare că, după lungi discuții despre realism, mentalitatea realistă a noilor scriitori beneficiază de o anume consolidare obținută ca urmare a unei experiențe care este a întregii noastre literaturi. Dar în același timp, ca o trăsătură caracteristică, apare și conștiința lucidă a acestor scriitori că importanța epocii pentru istoria noastră contemporană, complexitatea fenomenlor istorice, pun literatura actuală față în față cu niște exigențe sporite. Operele lor reprezintă un **moment necesar** și nu unul final, în acest proces de deslușire a unui timp istoric cu mijloacele specifice literaturii. Din această tensiune dintre intenție și realizare, dintre ambiție și mijloace apar și o serie de trăsături caracteristice ale acestei literaturi.

Mai întîi, putem observa cu ușurință, în ce privește **selectarea faptelor epocii, o unilateralizare excesivă.** Epoca, istoria e prezentă în aceste romane, aproape în exclusivitate, prin fapte negative : excluderi nedrepte din partid („Marele singuratec" de Marin Preda, „Sfîrșitul bahic" de Petru Popescu) arestări samavolnice („Păsările" de Alexandru Ivasiuc, „Ore de dimineață" de Platon Pardău), carierisme lipsite de scrupule („Viața postmortem" de Romulus Guga), nedreptăți în cercetarea științifică („Absenții" de Augustin Buzura). Nu încape nici o îndoială că e vorba aici de o unilateralizare. Dialectica realului spune oricărui cititor că o epocă de complexitatea celei în discuție nu poate fi redusă la fenomene negative. Dar, în același timp, nu încape nici o îndoială, din punctul de vedere al literaturii asupra momentului istoric respectiv, că e o unilateralizare trecătoare. Pe măsura trecerii timpului, a depășirii acestei situații oarecum de pionierat, epoca va fi abordată literar în toată complexitatea ei, în alte romane. Căci unilateralizarea se explică prin situația deosebită a romanelor de mai sus în raport cu istoria pe care o au ca obiect. După cum se știe, în literatura deceniului al șaselea nu și-a făcut loc cuprinzător și adecvat un aspect al epocii, lucid analizat ulterior de partid : fenomenele negative din viața societății și a oamenilor. Ca urmare, unele romane din literatura actuală au abordat, cu un curaj demn de laudă însă nu și fără a putea să evite excesele, asemenea fenomene negative, cu adînci implicații și consecințe asupra unor destine umane. Înțelegem tendința literaturii actuale de a relua și adînci imaginea unei epoci într-o viziune realistă mai complexă și mai responsabilă. În dialectica apropierii de un fenomen istoric, **primul** pas constă tocmai în afirmarea nudă a unor fapte cvasiignorate pînă atunci însă și fără încercarea mai tenace de a desluși ce se ascunde dincolo de ele. Ambiția merge pînă acolo încît, de exemplu, două romane utilizează un artificiu evident. Liviu Dunca, unul din personajele lui Al. Ivasiuc, e definit numai ca un personaj obsedat de ideea de a povesti tuturor nedreptatea făcută în trecut, ceea ce face din el cel mai artificial personaj al romanului. În „Ore de dimineață", pretextul afirmării în plan epic a faptelor negative este mai abil. E vorba de personaje care vin la comitetul regional de partid pentru a li se repara nedreptăți din trecut, prilej pentru relatarea nudă a acestor nedreptăți. Cum spuneam mai sus, această unilateralizare în selectarea faptelor epocii nu contribuie decît în mică măsură la formarea unei viziuni mai lucide asupra ei. Cred, însă, că este vorba de un moment trecător, pe care alte încercări de abordare a istoriei îl vor depăși. **Analiza pe care partidul însuși a efectuat-o și condamnarea, pe această bază, a abuzurilor și fenomenelor negative, situarea faptelor și a mentalităților în contextul lor real și cu semnificația lor autentică, constituie o adevărată analiză marxistă cu valoare călăuzitoare pentru întregul front ideologic, inclusiv pentru artă și literatură.**

În aceste romane, epoca deceniului șase este adusă prin intermediul evocării, prin procedeul rememorării unor personaje. Cu alte cuvinte, în fiecare roman nu avem o viziune integrală, să-i spunem **obiectivă,** asupra epocii, ci o viziune **subiectivă,** aparținînd unui personaj anume, viziune care-și pune inevitabil amprenta asupra modului cum este reflectată epoca în roman : Liviu Dunca („Păsările"), Nicolae Moromete („Marele singuratec"), Mihai Bogdan („Absenții"), Călin Surupăceanu („Intrusul") Sid. Paul („Ore de dimineață"). Mai trebuie precizat că formula rememorării nu se explică atît prin individualitatea fiecărui scriitor și, credem noi, cu atît mai puțin prin sincronizarea cu formulele „avansate" ale literaturii moderne cit prin dialectica abordării de către aceste romane a deceniului al șaselea, prin faptul că ele reprezintă doar un **prim moment** în procesul de reflectare lucidă în literatură, a acestei epoci atît de complexe. Formula romanului obiectiv e ocolită, după impresia noastră, tocmai din cauza faptului că scriitorii au conștiința marilor exigențe pe care le impune din punct de vedere al veridicității, al obiectivității această formulă. Ea ar fi reclamat o cunoaștere mai adîncă, o dezvăluire a mecanismelor sociale mai profundă, în fine, ea ar satisface pretenția scriitorului de a reflecta epoca integral, în toată complexitatea ei. Or, acestei formule, pentru care momentul literar actual nu este suficient pregătit, i-a fost preferată o formulă mai ușoară, aceea a unei lumi văzute de un personaj anume, prin prisma unicei lui experiențe, mai semnificativă ori, dimpotrivă, mai limitată. Că și aceasta e o explicație — firește, nu singura — ni se pare că o dovedesc două lucruri : mai întîi, coexistența specifică a acestei formule cu aceea a romanului obiectiv. Nu avem de-a face cu structuri romanești consolidate și, în orice caz, condiția rememorării nu este respectată. Condiția acestui tip de roman este absența acțiunii în planul prezent, sau, oricum, reducerea ei la citeva linii schițate, pentru a da un cimp larg desfășurării jocului — dialectic și el ! — al memoriei asociative. Dar în toate romanele de mai sus avem un puternic plan al prezentului, cu o desfășurare epică chiar. În „Absenții", așteptarea lui Mihai Bogdan, în „Ore de dimineață", viața curentă de la comitetul regional de partid, în „Păsările", evenimentele din orășelul ardelean, în „Marele singuratec", recluziunea lui Nicolae Moromete, în „Intrusul", părăsirea orașului iar în „Viața postmortem" planul restaurantului în care eroul își face procesul de conștiință. În al doilea rînd, cînd lumea nu e văzută de un personaj anume, rezultă o oarecare simplificare a epocii respective, așa cum s-a arătat, ca în cazul „Sfîrșitului bahic" al lui Petru Popescu, al cărui erou este uneori un pretext pentru explorarea mai realistă a mai multor medii din epocă.

Această caracteristică e apropiată de alta, la fel de semnificativă : caracterul de dezbatere deschisă, pro și contra, asupra epocii respective. Rememorîndu-și trecutul, personajele evită sentința, concluzia grăbită, preferind dezbaterea deschisă cu punerea tuturor întrebărilor într-o angajare sui-generis a cititorului în dezbatere. Cînd dezbaterea e înlocuită cu sentința, cu afirmarea răspicată, eșecul e inevitabil. Romanul lui Romulus Guga, al cărui erou rostește fraze frumoase, dar generale, despre trecut, e un exemplu.

Desigur, în aceste rînduri n-am avut intenția unei judecăți de valoare asupra romanelor de mai sus, ci doar pe aceea de a încerca să-mi explic modul în care dialectica procesului de abordare a unei epoci istorice la un moment dat se reflectă pregnant în trăsăturile de structură ale realizărilor artistice. La vremea apariției lor critica și-a spus cuvîntul, a formulat judecăți de valoare atribuindu-le meritele și defectele pe care le au însă fără a le privi ca expresii ale unui moment distinct în evoluția romanului actual.

Adeziune unanimă față de rezultatele vizitei tovarășului Nicolae Ceaușescu în unele țări ale Americii Latine

În telegrama adresată de lucrătorii din Ministerul Industriei Ușoare se spune: „Împreună cu întregul nostru popor, am urmărit cu sentimente de vie admirație și justificată mîndrie istorica Dumneavoastră vizită în țările din America Latină.

Este pentru noi un prilej de a ne exprima satisfacția deplină pentru faptul că vizita a confirmat în mod evident respectul, stima și prestigiul de care Dumneavoastră, ca cel mai iubit fiu al poporului nostru, vă bucurați și în această îndepărtată zonă a lumii.

Contactul nemijlocit și cunoașterea îndeaproape a popoarelor Americii Latine a scos în evidență dorința nestrămutată a acestora de a-și afirma cu putere identitatea proprie, suveranitatea națională și de a stabili cu toate statele lumii relații bazate pe principiile noi de egalitate, echitate și avantaj reciproc, care să le asigure un loc demn în rindul națiunilor întregii lumi.

Prin personalitatea Dumneavoastră — unanim recunoscută pe plan internațional — prin convorbirile, cuvîntările, expozeele și interviurile acordate, ați reușit în mod magistral de a pune în valoare puternica afirmare a ideilor socialismului, a forței sale de atracție, arătînd ce poate realiza un popor stăpîn pe destinele sale, care își consacră toate forțele pentru făurirea unei vieți demne, îmbelșugate, libere și independente.

Exprimîndu-ne adeziunea unanimă față de vizita întreprinsă, fiind conștienți de faptul că acordurile și înțelegerile încheiate corespund intru totul atît intereselor poporului român, cît și intereselor popoarelor latino-americane și totodată cauzei colaborării și păcii în lume, ne considerăm mobilizați de a întreprinde imediat toate măsurile care se impun pentru îndeplinirea exemplară a obligațiilor care ne revin în mod direct sau indirect".

„Cu sentimente de înalt patriotism — se arată în telegrama trimisă — lucrătorii din Centrala materialelor de construcții, în frunte cu comuniștii, au studiat documentele de partid în care sînt înfățișate rezultatele vizitei istorice făcute de Dumneavoastră în cele șase țări ale Americii Latine, manifestîndu-și recunoștința și adeziunea totală față de politica externă pe care o desfășoară partidul și statul nostru în frunte cu Dumneavoastră.

Vă încredințăm, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că vom răspunde cu hotărîre preocupării Dumneavoastră permanente de a asigura țării noastre un loc de frunte în rindul națiunilor lumii, prin intensificarea eforturilor de a îndeplini sarcinile prevăzute în documentele Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român, care jalonează principiile și căile sigure și fundamentale de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

Vă asigurăm, scumpe tovarășe Nicolae Ceaușescu, că vom depune în continuare eforturi susținute pentru a îndeplini în mod exemplar sarcinile ce ne revin în acest important sector de producție al economiei naționale, înscrînd astfel activitatea noastră în gîndurile și eforturile generale ale întregului popor, pentru a grăbi construirea societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră".

„Cu sentimente de vibrantă mîndrie patriotică, comuniștii, ceilalți lucrători din Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe, alăturîndu-se simțămintelor întregului popor român, au urmărit cu vie satisfacție, zi de zi, vizita rodnică și de importanță istorică pe care ați efectuat-o în cele 6 țări ale Americii Latine, ca reprezentant fidel al idealurilor și năzuințelor națiunii noastre, ca purtător al mesajului ei de pace și prietenie între popoare, personalitate politică marcantă a vieții internaționale, stimată pe toate meridianele lumii.

Dînd o înaltă apreciere activității bogate pe care a-ți desfășurat-o, aprobînd din adîncul ființei noastre rezultatele deosebite obținute, ne reafirmăm și cu acest prilej adeziunea fermă la politica internă și externă a partidului și statului nostru, hotărîrea de a lupta neabătut pentru înfăptuirea sarcinilor stabilite de Congresul al X-lea al Partidului și de Conferința Națională și ne angajăm să nu precupețim eforturile noastre pentru îndeplinirea în mod exemplar a sarcinilor ce ne revin cu privire la asigurarea și dezvoltarea bazei materiale a planului unic de dezvoltare economică și socială a patriei, gospodărirea mai bună a resurselor materiale și a fondurilor fixe de care dispune economia noastră, asigurarea unei desfășurări continue a procesului de aprovizionare tehnico-materială, în scopul îndeplinirii ritmice a planului, a angajamentelor luate de întregul nostru popor pentru realizarea înainte de termen a cincinalului, conștienți fiind că în acest mod contribuim la desăvîrșirea construcției societății socialiste multilateral dezvoltate, la creșterea necontenită a prestigiului de care România socialistă se bucură pe toate meridianele globului".

Pe adresa Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a tovarășului Nicolae Ceaușescu personal, continuă să sosească, din toate colțurile țării, telegrame în care se exprimă aprecierea înaltă față de rezultatele rodnice ale istoricei vizite a tovarășului Nicolae Ceaușescu în cele șase țări ale Americii Latine, aprobarea și adeziunea unanimă față de politica internă și externă a partidului și statului nostru.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit delegația Mișcării Populare a Revoluției din Republica Zair

(Urmare din pag. I)

Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Lina Ciobanu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., Corneliu Mănescu, membru al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste.

Oaspeții au fost însoțiți de Bokingi Embeyolo, ambasadorul Republicii Zair la București.

În cadrul întîlnirii, conducătorul delegației zaireze a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu, în numele președintelui Republicii Zair, Mobutu Sese Seko, și al conducerii Mișcării Populare a Revoluției, un salut frățesc, prietenesc, urări de sănătate, împreună cu salutul militanților și militantelor M.P.R., adresat comuniștilor români, întregului popor român, cărora le doresc succese în construirea noii societăți românești. Conducătorul delegației zaireze a exprimat convingerea că victoriile poporului român servesc cauzei păcii și progresului popoarelor, precum și a poporului zairez.

Delegația M.P.R. a exprimat secretarului general al P.C.R. întreaga gratitudine pentru invitația de a vizita România, pentru primirea și ospitalitatea de care s-a bucurat și a evocat impresiile deosebite culese în cursul întîlnirilor și vizitelor pe care le-a efectuat.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit pentru salutul adresat de președintele Mobutu Sese Seko și a transmis, la rîndul său, șefului statului zairez un călduros salut și cele mai bune urări. Totodată, secretarul general al P.C.R. a transmis, în numele comuniștilor, al poporului român, mulțumiri pentru salutul primit din partea militanților și militantelor M.P.R., un mesaj de prietenie poporului zairez, cele mai bune urări de succes în activitatea și lupta pentru propășirea economică și socială, de sine-stătătoare a țării.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a evocat cu deosebită plăcere vizita efectuată în Republica Zair în cursul anului 1972, convorbirile oficiale cu președintele Mobutu Sese Seko, întîlnirile cu populația țării, înțelegerile la care s-a ajuns, exprimînd satisfacția pentru dezvoltarea tot mai intensă a relațiilor dintre cele două state și popoare. Apreciind că vizita delegației zaireze este o nouă expresie a acestor bune raporturi, secretarul general al Partidului Comunist Român a evidențiat că lărgirea schimbului de păreri, de experiență și delegații dintre P.C.R. și M.P.R., a prieteniei dintre cele două popoare contribuie la întărirea solidarității în lupta pentru dezvoltarea fiecărei națiuni, pentru triumful cauzei păcii și progresului.

În cursul convorbirii, au fost abordate probleme de interes comun în legătură cu principalele preocupări actuale ale celor două partide, extinderea în continuare a legăturilor de prietenie și colaborare prietenească dintre Partidul Comunist Român și Mișcarea Populară a Revoluției, precum și unele aspecte ale situației internaționale actuale.

A fost evidențiată, de asemenea, marea importanță a întăririi colaborării și solidarității între țările care și-au cucerit independența și care luptă pentru o dezvoltare economică socială de sine-stătătoare, împotriva neocolonialismului, a politicii imperialiste de amestec în treburile interne ale altor state, o condiție a succesului în lupta pentru apărarea și consolidarea independenței naționale, pentru progres.

Relevîndu-se cu satisfacție raporturile bune de conlucrare existente între cele două țări și popoare, relațiile directe între cei doi conducători de partid și de stat, Nicolae Ceaușescu și Mobutu Sese Seko, s-a subliniat că acestea contribuie tocmai la dezvoltarea colaborării și solidarității antiimperialiste, pentru o afirmare independentă a popoarelor.

În cursul convorbirii, au fost reafirmate sprijinul și solidaritatea militantă cu mișcările de eliberare națională, cu popoarele care luptă pentru libertate, pentru lichidarea oricăror forme de colonialism, neocolonialism și rasism, pentru emancipare națională și socială, pentru dreptul de a-și hotărî liberul destin.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

Manifestări omagiale

În întreaga țară continuă manifestările culturale organizate cu prilejul aniversării a 300 de ani de la nașterea marelui cărturar și om politic român Dimitrie Cantemir. Astfel, în ultimele zile, în numeroase întreprinderi și instituții din Iași au fost prezentate conferințe consacrate memoriei lui Cantemir. Numeroși salariați de la Fabrica de uleiuri vegetale „Unirea", Întreprinderea de utilaj și piese de schimb și reparații, Întreprinderea de prelucrare a maselor plastice, Întreprinderea județeană de industrie locală și din alte unități au audiat conferința „Cantemir — domn al Moldovei", iar la Întreprinderea metalurgică, Direcția județeană de poștă și telecomunicații, Spitalul clinic de copii conferința „Contribuția lui Cantemir la dezvoltarea culturii românești și universale".

Asemenea manifestări vor continua să se organizeze și în zilele următoare. De pildă, cercul de teatru al Casei de cultură a tineretului și studenților a pregătit un micro-spectacol literar inspirat din cunoscuta lucrare a savantului „Istoria Ieroglifică", iar clubul artelor, din cadrul aceleiași instituții, găzduiește conferințe cu tema „Umanismul lui Dimitrie Cantemir", iar Ateneul Tătărași din Iași a programat întîlniri ale metodiștilor cu cetățenii din cartier pe teme le: „Dimitrie Cantemir în literatura muzicală europeană", „Viața lui Dimitrie Cantemir" și „Informația etnologică a lui Dimitrie Cantemir".

TELEGRAME

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și tovarășul ION GHEORGHE MAURER, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, au primit din partea tovarășului KIM IR SEN, secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, președintele Republicii Populare Democrate Coreene, și a tovarășului KIM IR, premierul Consiliului Administrativ al Republicii Populare Democrate Coreene, următoarea telegramă:

În numele Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, Comitetului Popular Central, Consiliului Administrativ ale Republicii Populare Democrate Coreene, al poporului coreean și al nostru personal vă adresăm profunde mulțumiri pentru caldele felicitări transmise și solidaritatea cu cauza dreaptă a poporului nostru exprimată în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, al poporului român și al dumneavoastră personal, cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a creării Republicii Populare Democrate Coreene.

Sîntem convinși că relațiile de prietenie și colaborare dintre țările noastre, ce se dezvoltă cu succes zi de zi, se vor întări și dezvolta și mai mult în lupta împotriva imperialismului, în numele triumfului măreței cauze a socialismului și din tot sufletul vă dorim dumneavoastră și poporului frate român succese și mai mari în lupta pentru înflorirea și dezvoltarea patriei.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit regelul MOTLOTLEHI MOSHOESHOE AL II-LEA, următoarea telegramă:

Cu prilejul celei de-a VII-a aniversări a proclamării independenței statului Lesotho, am plăcerea să transmit Maiestății Voastre, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al poporului român și al meu personal, sincere felicitări și cele mai bune urări de fericire personală, de bunăstare și progres pentru poporul din Lesotho.

Îmi exprim speranța că relațiile de prietenie și colaborare dintre țările și popoarele noastre se vor dezvolta și întări continuu.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit din partea generalului de brigadă OSVALDO LOPEZ ARELLANO, șef de stat, următoarea telegramă:

În numele poporului și al guvernului militar din Honduras, precum și al meu personal, vă mulțumesc foarte mult pentru mesajul de felicitare pe care ați avut amabilitatea să-l transmiteți cu ocazia sărbătoririi unei noi aniversări a independenței patriei mele.

Tovarășul ION GHEORGHE MAURER, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, a primit din partea lui ABDALLAH AHMED AL-HAGRI, membru al Consiliului Republican și prim-ministru al Republicii Arabe Yemen, următoarea telegramă:

În numele meu, al colegilor mei, membri ai guvernului și al poporului yemenit, vă exprim mulțumiri pentru felicitările adresate cu ocazia sărbătoririi celei de-a 11-a aniversări a revoluției yemenite glorioase, dorind intensificarea legăturilor de cooperare între popoarele noastre prietene.

AGENDA

Tovarășul Ștefan Andrei, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, s-a întîlnit, miercuri, cu tovarășii Leo Suompaa, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist Finlandez, și Martti Mallberg, militant al Partidului Comunist Finlandez, care și-au petrecut concediul de odihnă în țara noastră.

A participat tovarășa Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R.

Întîlnirea a prilejuit o discuție cordială, tovărășească.

În stațiunea Neptun s-au desfășurat miercuri lucrările Adunării generale a Federației internaționale a ziariștilor și scriitorilor de turism F.I.J.E.T.

Adunarea generală a aprobat componența noii conduceri F.I.J.E.T. — Biroul executiv — pentru următorii trei ani, ales prin vot secret de Comitetul director din care fac parte reprezentanți ai tuturor asociațiilor naționale afiliate la Federație. Ca președinte a fost ales Jean Paul Delfeld (Belgia), prim-vicepreședinte — Victor Vîntu (România), vicepreședinți: Gaetan Fouquet (Franța), Mirko Giobbe (Italia) și Jasen Antov (Bulgaria), secretar general Vasa Jaksici (Iugoslavia), secretar general adjunct — Kasimierz Żimnai (Polonia), trezorier general Irene Dept (Belgia), membri în Biroul executiv: Gyorgy Vecsey, consilier (Ungaria), Persee Athineos (Grecia), Robert Jurak (Cehoslovacia).

În încheiere, participanții la Adunarea generală au adoptat cu vii și îndelungi aplauze o telegramă adresată tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

Ambasadorul R.P. Polone la București, Jaromir Ocheduszko, a oferit, miercuri, o recepție cu prilejul plecării sale definitive din țara noastră.

Au participat Janos Fazekaș, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comisiei de colaborare economică româno-polonă, Gheorghe Necula, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, membri ai guvernului și alte persoane oficiale.

Miercuri dimineața, a plecat la Moscova, o delegație de activiști ai caselor prieteniei româno-sovietice, condusă de Martin Aurel, președintele Comitetului de cultură și educație socialistă al județului Arad, care va face o vizită în U.R.S.S., la invitația Asociației de prietenie sovieto-române.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, delegația a fost condusă de membri și activiști ai Consiliului General A.R.L.U.S.

Au fost prezenți reprezentanți ai Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

La invitația Uniunii ziariștilor, miercuri după-amiază a sosit în Capitală Enver Humo, adjunctul secretarului pentru informații al Consiliului Executiv al R.S.F. Iugoslavia, care va face o vizită în țara noastră.

Pe aeroportul Otopeni, oaspetele a fost întîmpinat de Nestor Ignat, președintele Uniunii ziariștilor, de funcționari superiori din M.A.E.

Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei R.S.F. Iugoslavia la București.

Prin Decret al Consiliului de Stat, tovarășul Ion Drinceanu a fost numit în calitatea de ambasador al Republicii Socialiste România în Republica Malgașă.

Miercuri, la Ministerul Educației și Învățămîntului a avut loc ședința de constituire a Comitetului de organizare a primului Congres mondial al Asociației internaționale a educatorilor pentru pacea lumii (I.A.E.W.P.). Despre importanța și rolul primului Congres mondial al I.A.E.W.P., care va avea loc la București între 29 iulie și 2 august 1974, a vorbit Virgil Cazacu, prim-adjunct al ministrului.

Cu prilejul apropiatei aniversări a sărbătorii naționale a R. D. Germane, la Ambasada acestei țări la București a avut loc, miercuri dimineața, o conferință de presă.

(Agerpres)

CRONICA U.T.C.

Ieri s-a înapoiat în Capitală delegația Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România condusă de tovarășul Apostoaie Vasile, vicepreședinte al Consiliului U.A.S.C.R., care a făcut o vizită în Republica Populară Polonă la invitația Uniunii Socialiste a Studenților Polonezi. La sosire, pe aeroportul București — Otopeni, delegația a fost salutată de tovarășul Nicu Ceaușescu, vicepreședinte al Consiliului U.A.S.C.R., de activiști ai Comitetului Executiv al U.A.S.C.R.

★

Ieri a sosit în Capitală delegația Uniunii Tinerilor Comuniști din Cuba (U.J.C.), condusă de tovarășul Enrique Rabet Herrera, secretar al Comitetului Național al U.J.C. care va participa la întîlnirea organizațiilor de tineret din țările socialiste pe probleme ale tineretului muncitoresc. La sosirea pe aeroportul internațional Otopeni, membrii delegației au fost salutați de tovarășul Dionisie Balint, secretar al C.C. al U.T.C., de activiști ai C.C. al U.T.C.

Erau prezenți, de asemenea, membri ai Ambasadei Republicii Cuba la București.

★

Tot ieri a sosit în Capitală o delegație a Uniunii Tinerilor Comuniști din Cuba (U.J.C.), condusă de Juan Jose Velasquez, secretar al Comitetului Provincial Oriente al U.J.C., care, la invitația C.C. al U.T.C., va efectua o vizită în țara noastră.

A apărut revista LUMEA

Revista acordă, în acest număr, un spațiu larg succesiunii dramatice a evenimentelor din Chile.

Cu prilejul vizitei în România a președintelui Varahagiri Venkata Giri, revista publică un reportaj intitulat „India azi și mîine", precum și profilul șefului statului indian.

Din sumar reținem, de asemenea, o amplă analiză a structurilor sociale, economice și politice ale Republicii Peru, iar o suită densă de corespondențe ilustrează actualitatea politică a săptămînii.

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

FOTBAL — În manșa a doua a Cupelor Europene

„U" Craiova a obținut o meritată calificare

Universitatea Craiova, echipă în mare formă, combativă și decisă să se afirme și pe plan internațional, a adus miercuri fotbalului nostru o superbă victorie cu 1—0 (0—0) obținută pe teren propriu în fața redutabilei formații italiene Fiorentina Florența. Această a doua manșă a întîlnirii din cadrul „Cupei U.E.F.A." a atras pe stadionul din Craiova o cifră record de spectatori: peste 35 000. Ei au trăit momente dramatice oferite de o partidă atractivă cu faze de mare spectacol la cele două porți. În prima repriză, cei care au dominat mai mult au fost fotbaliștii români, care au ratat însă prin Oblemenco două mari ocazii în minutele 27 și 34. Apărarea italienilor nu s-a dezmințit, jucînd cu multă precizie. La rîndul ei, echipa Fiorentina a beneficiat de o frumoasă ocazie de a deschide scorul. În minutul 35 rapidul Saltuti, scăpat pe contraatac, a fost deposedat în ultima instanță de balon de portarul Manta. După pauză, jocul s-a „înfierbîntat", s-a jucat rapid, jocul căpătînd de multe ori aspectul unei specifice întîlniri de cupă. După numeroase ratări datorate nervilor se părea că întîlnirea se va încheia cu un „draw" care ar fi necesitat prelungirile regulamentare (primul joc la Florența se încheiase la egalitate: 0—0). Cu un minut înaintea fluierului final al arbitrului iugoslav M. Raus, la o învălmășeală produsă de o centrare a lui Deselnicu, Oblemenco, „tunarul" echipei universitare, s-a înălțat trimițînd balonul cu capul în plasă. Ca urmare a acestui punct, echipa Universitatea Craiova obține o meritată calificare pentru turul următor al „Cupei U.E.F.A.".

Au jucat următoarele formații: Universitatea Craiova: Manta, Niculescu, Boc, Deselnicu, Velea, Strîmbeanu, Balaci (Bălan), Țarălungă (75 Ștefănescu), Niță, Oblemenco, Marcu, Fiorentina Florența: Superchi, Galdiolo, Roggi, Beatrice, Brizzi, Della Martira, Antognoni, Merlo, Desolati (min. 73 Spegiorini), De Sisti, Saltuti.

DINAMO S-A DISTRAT...

Despre meciul dinamoviștilor cu campionii din Belfast nu e aproape nimic serios de spus, pentru că întîlnirea a fost o distracție. Oaspeții noștri au venit la București să îndeplinească o formalitate, după ce pierduseră acasă, ei nu puteau spera la nimic bun în deplasare. În aceste condiții, campionii noștri au considerat nimerit să folosească prilejul pentru a se antrena temeinic și pentru a pune pe picioare cîteva scheme și formule de atac proaspete. De pildă, Dumitrache a jucat o vreme vîrf, post în care a înscris numeroase goluri (probabil că nici el nu le știe numărul) și a încercat loviturile de cap din cele mai imposibile poziții. Tot cu acest prilej, el a încercat cîteva vocalize în duet, fie cu Dinu, fie cu Dudu Georgescu. În repriza a doua, vedeta dinamovistă s-a plictisit și a lucrat mai mult pe extrema stîngă, refuzînd pur și simplu să mai înscrie goluri, chiar și atunci cînd se găsea singur cu portarul.

Tot o activitate experimentală a depus și Radu Nunweiller, care s-a încercat o vreme pe extrema stîngă, după care a venit pe centru pentru cîteva un-doi-uri cu Moldovan și mai ales cu Dinu. Dintr-o combinație cu ultimul a ieșit, de altfel, și cel mai frumos gol al meciului: Dinu a driblat toată apărarea irlandeză, după care a centrat peste mai mulți adversari la Radu Nunweiller, care a înscris, elegant, cu capul.

Numeroase finețuri, brizbrizuri și exhibiții a realizat și Moldovan, meciul transformîndu-se, la un moment dat, într-o hazoasă demonstrație pentru public. Sigur că dinamoviștii puteau marca goluri și mai multe (a fost 11—0 !) dar e bine că n-au insistat mai ales că simpaticii lor adversari au jucat tot timpul deschis și corect, acuzînd o suferință aproape fizică după fiecare gol primit (fundașul cu numărul 3 se culca în iarbă, cu fața în jos, și nu se scula decît după ce venea portarul să-l mîngîie pe ceafă).

Scorul sună frumos în palmaresul unei echipe campioane, mai ales că dinamoviștii au pățit și ei, cu mai mulți ani în urmă, o rușine asemănătoare, în cadrul aceleiași cupe. Pentru turul următor, jucătorii din Ștefan cel Mare trebuie să se îngrijoreze, însă, de pe acum, echipele de nivelul lui Crusaderes fiind deja cernute. După eșecul de la Leipzig ne-ar plăcea bine un raid de prestigiu prin cupele europene.

ION BAIEȘU

CHIMIA RM. VÎLCEA N-A PUTUT RECUPERA PUNCTUL PIERDUT ACASĂ

Peste 6 000 de spectatori au urmărit miercuri la Belfast meciul retur de fotbal dintre echipele Glentoran Belfast și Chimia Rm. Vîlcea din cadrul „Cupei cupelor". Fotbaliștii irlandezi au obținut victoria cu scorul de 2—0 (1—0), prin punctele marcate de Jannison și Craig. În primul joc, cele două echipe terminaseră la egalitate: 2—2.

A. S. A. Tg. Mureș stopată

Miercuri, la Sofia în meci retur contînd pentru finala cupei balcanice la fotbal, echipa Lokomotiv Sofia a învins cu scorul de 2—0 (0—0) pe A.S.A. Tg. Mureș. Cele două puncte au fost marcate de Mihailov (min. 48 și 78). Primul punct a fost înscris dintr-o lovitură de la 11 m.

În primul joc, cele două echipe terminaseră la egalitate: 1—1.

F. C. ARGEȘ A PIERDUT ȘANSA

Inexplicabilă răceala spectatorilor piteșteni față de echipa lor, la meciul pe care aceștia l-au susținut în compania cunoscutei formații din Istambul, Fenerbahce. Aproximativ 8 000 de spectatori au luat loc în tribunele stadionului 1 Mai încurajînd destul de palid pe Dobrin și ceilalți, în tentativa acestora de a anula un handicap de 4 goluri administrate la Istambul de echipa antrenată de celebrul Didi. Meciul începe într-un ritm infernal și chiar în minutul 1 F.C. Argeș ratează o mare ocazie, cînd, la o centrare a lui Marian Popescu, Prepurgel rela cu capul milimetric pe lîngă poartă. F.C. Argeș atacă cu toată echipa, formația turcă este în aceste momente depășită de joc și la o învălmășeală în careu, în minutul 12, apărătorul Ziya comite henț, transformă impecabil Dobrin și: 1—0. În continuare jucătorii piteșteni domină, domină, dar totul se face la întîmplare, fără nici o idee clară de joc. În plină dominare a lui F.C. Argeș, cînd întreaga apărare piteșteană se afla în terenul lui Fenerbahce, cel mai bun jucător de pe teren, internaționalul turc Gemil, interceptează balonul și după o cursă senzațională de peste 50 de metri urmată de un dribling prelungit, șutează pe sub Niculescu egalînd scorul și în felul acesta aducînd practic calificarea echipei sale în Cupa U.E.F.A. Așa cum a jucat ieri, F.C. Argeș nici nu putea obține calificarea. Vinovată în primul rînd este linia mediană formată din Mustățea, Prepurgel și Marian Popescu, care au cedat în mod surprinzător acolo unde de fapt trebuia să existe rampa de lansare a unor atacuri gîndite și pregătite cu mare atenție — mijlocul terenului. F.C. Argeș părăsește Cupa U.E.F.A. extrem de rapid, dar, trebuie să recunoaștem, în fața unui adversar evident mai bun.

CORNEL IONESCU

Atletism: BILANȚUL UNUI CONCURS

Stadionul Republicii a fost gazda unui concurs atletic cu caracter internațional, organizat de Clubul Sportiv Metalul, București. Desfășurat într-o singură zi, pe parcursul a două ore, întrecerea în care au predominat alergările, socotite mai spectaculoase, a oferit celor aproape 1 000 de spectatori multe momente de veritabilă reprezentație atletică. Alături de atleții clubului organizator și ai altor cluburi bucureștene și din provincie, au participat atleți din cluburi sindicale din Cehoslovacia, Italia și Polonia, care au contribuit la ridicarea valorică a întrecerilor. Organizarea ireproșabilă (avem un corp de arbitrii de atletism „călit" în competiții) a adus un plus la succesul competiției.

Dar fiindcă bilanțul unui concurs de atletism este făcut dacă nu cuprinde și „sarea" cifrelor, vom arăta că finalul prelungit la un tur întreg de stadion al cursei de 5 000 m dintre Cătălin Andreica și italianul Mario Vaiani Lisi s-a terminat în 14:26,0. Polonezul Jerzy Hewelt a dominat cu 51,9 cursa de 400 m. garduri, ca de altfel și rapidistul Gheorghe Cefan, cîștigător al cursei de 3 000 m. obstacole (8:52,8).

Cu tot sezonul atletic înaintat — pînă la această oră majoritatea atleților au spus ce aveau de spus — s-au remarcat, totuși, și cîțiva atleți români care au mai „arătat" cîte ceva. Astfel, dubla campioană națională Maria Lincă și-a îmbunătățit recordul personal într-o probă ceva mai nouă în atletismul feminin, care de abia în anul viitor va figura pentru prima dată la campionatele europene, 3 000 m plat. Alergînd fără adversare redutabile, ea a parcurs această distanță în 9:37,6. De asemenea, am mai reținut dintre atleții loturilor noastre republicane pe Mihai Purice cu 2,10 m. la săritura în înălțime, pe Maria Ghiles cu 62,9 la 400 m. garduri, pe Florica Boca cu 6,08 m. la săritura în lungime, pe Gheorghe Zamfirescu la 100 m care a alergat cu un ușor vînt potrivnic 10,6 sec. și pe juniorul Vasile Mocanu care a aruncat greutatea la 15,29 m. De la oaspeți am mai remarcat pe L. Svoboda și V. Patrman (R.S. Cehoslovacia) care au terminat în același timp cursa de 110 m garduri — 15,1 sec. — și pe junioara Eleonora De Franciscі (Italia) care a cîștigat cursa de 400 m plat în 57,7 sec.

Reușita acestui concurs atletic, am putea spune în miniatură, datorită programului redus de probe disputate, gen care în alte țări se organizează frecvent, poate fi reluat și de alte cluburi, constituind o bună propagandă pentru atletism.

TIMIȘ VASILIU

Tir: POST-SCRIPTUM LA „NAȚIONALE"

Pe standurile de la „Tunari" s-au încheiat recent — după 4 zile de aprige dispute și nu fără înregistrarea unor surprize — campionatele republicane de tir (arme cu glonț) ale seniorilor. Au fost în joc 30 de titluri — masculin, feminin, individual și pe echipe — la cele 15 probe cuprinse și în calendarul olimpic. Ediția aceasta, prin rezultatele ei, a constituit cel mai important test în condiții complete de concurs pentru trăgătorii noștri fruntași, înaintea C.M. de tir care vor avea loc în Elveția în 1974. Noii campioni ai țării, în ordinea distribuirii titlurilor sînt: Ilie Codreanu, Alexandru Gered, Ioana Soare (în fotografie, laureată a probei de armă standard 60 focuri culcat, membră a clubului I.E.F.S., antrenor Theodor Paladescu), Anișoara Matei, Melania Petrescu, Dan Iuga, Nicolae Rotaru, E. Satala, Petre Șandor.

Fototext: VIOREL RABA

Meridian Meridian Meridian

● **În localitatea japoneză Kobe s-a desfășurat un concurs internațional, la startul căruia a fost prezent și un grup de atlete fruntașe vest-germane. Campioana olimpică în proba de săritură în lungime, Heidemarie Rosendahl, a terminat învingătoare în cursa de 100 m plat cu timpul de 12" 2/10.**

● **Cursa ciclistă internațională de la Maubeuge a fost cîștigată de cunoscutul rutier belgian Eddy Merckx. El a parcurs 108 km în 2h 35', întrecînd la sprintul final pe olandezul Zoetemelk și pe compatriotul său Bruyere. După 2'55" a sosit grupul plutonului, condus de belgianul Verberck.**

Adeziune unanimă față de rezultatele vizitei tovarășului Nicolae Ceaușescu în unele țări ale Americii Latine

În telegrama adresată de lucrătorii din Ministerul Industriei Ușoare se spune : „Împreună cu întregul nostru popor, am urmărit cu sentimente de vie admirație și justificată mîndrie istorica Dumneavoastră vizită în țările din America Latină.

Este pentru noi un prilej de a ne exprima satisfacția deplină pentru faptul că vizita a confirmat în mod evident respectul, stima și prestigiul de care Dumneavoastră, ca cel mai iubit fiu al poporului nostru, vă bucurați și în această îndepărtată zonă a lumii.

Contactul nemijlocit și cunoașterea îndeaproape a popoarelor Americii Latine a scos în evidență dorința nestrămutată a acestora de a-și afirma cu putere identitatea proprie, suveranitatea națională și de a stabili cu toate statele lumii relații bazate pe principiile noi de egalitate, echitate și avantaj reciproc, care să le asigure un loc demn în rîndul națiunilor întregii lumi.

Prin personalitatea Dumneavoastră — unanim recunoscută pe plan internațional — prin convorbirile, cuvîntările, expozeele și interviurile acordate, ați reușit în mod magistral de a pune în valoare puternica afirmare a ideilor socialismului, a forței sale de atracție, arătînd ce poate realiza un popor stăpîn pe destinele sale, care își consacră toate forțele pentru făurirea unei vieți demne, îmbelșugate, libere și independente.

Exprimîndu-ne adeziunea unanimă față de vizita întreprinsă, fiind conștienți de faptul că acordurile și înțelegerile încheiate corespund întru totul atît intereselor poporului român, cît și intereselor popoarelor latinoamericane și totodată cauzei colaborării și păcii în lume, ne considerăm mobilizați de a întreprinde imediat toate măsurile care se impun pentru îndeplinirea exemplară a obligațiilor care ne revin în mod direct sau indirect".

„Cu sentimente de înalt patriotism — se arată în telegrama trimisă — lucrătorii din Centrala materialelor de construcții, în frunte cu comuniștii, au studiat documentele de partid în care sînt înfățișate rezultatele vizitei istorice făcute de Dumneavoastră în cele șase țări ale Americii Latine, manifestîndu-și recunoștința și adeziunea totală față de politica externă pe care o desfășoară partidul și statul nostru în frunte cu Dumneavoastră.

Vă încredințăm, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că vom răspunde cu hotărîre preocupării Dumneavoastră permanente de a asigura țării noastre un loc de frunte în rîndul națiunilor lumii, prin intensificarea eforturilor de a îndeplini sarcinile prevăzute în documentele Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român, care jalonează principiile și căile sigure și fundamentale de construire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

Pe adresa Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a tovarășului Nicolae Ceaușescu personal, continuă să sosească, din toate colțurile țării, telegrame în care se exprimă aprecierea înaltă față de rezultatele rodnice ale istoricei vizite a tovarășului Nicolae Ceaușescu în cele șase țări ale Americii Latine, aprobarea și adeziunea unanimă față de politica internă și externă a partidului și statului nostru.

Vă asigurăm, scumpe tovarășe Nicolae Ceaușescu, că vom depune în continuare eforturi susținute pentru a îndeplini în mod exemplar sarcinile ce ne revin în acest important sector de producție al economiei naționale, înscrîndu-astfel activitatea noastră în eforturile și eforturile generale ale întregului popor, pentru a grăbi construirea societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră".

„Cu sentimente de vibrantă mîndrie patriotică, comuniștii, ceilalți lucrători din Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe, alăturîndu-se simțămintelor întregului popor român, au urmărit cu vie satisfacție, zi de zi, vizita rodnică și de importanță istorică pe care ați efectuat-o în cele 6 țări ale Americii Latine, ca reprezentant fidel al idealurilor și năzuințelor națiunii noastre, ca purtător al mesajului ei de pace și prietenie între popoare, personalitate politică marcantă a vieții internaționale, stimată pe toate meridianele lumii.

Dînd o înaltă apreciere activității bogate pe care a-ți desfășurat-o, aprobînd din adîncul ființei noastre rezultatele deosebite obținute, ne reafirmăm și cu acest prilej adeziunea fermă la politica internă și externă a partidului și statului nostru, hotărîrea de a lupta neabătut pentru înfăptuirea sarcinilor stabilite de Congresul al X-lea al Partidului și de Conferința Națională și ne angajăm să nu precupețim eforturile noastre pentru îndeplinirea în mod exemplar a sarcinilor ce ne revin cu privire la asigurarea și dezvoltarea bazei materiale a planului unic de dezvoltare economică și socială a patriei, gospodărirea mai bună a resurselor materiale și a fondurilor fixe de care dispune economia noastră, asigurarea unei desfășurări continue a procesului de aprovizionare tehnico-materială, în scopul îndeplinirii ritmice a planului, a angajamentelor luate de întregul nostru popor pentru realizarea înainte de termen a cincinalului, conștienți fiind că în acest mod contribuim la desăvîrșirea construcției societății socialiste multilateral dezvoltate, la creșterea necontenită a prestigiului de care România socialistă se bucură pe toate meridianele globului".

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit delegația Mișcării Populare a Revoluției din Republica Zair

(Urmare din pag. I)

Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Lina Ciobanu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Ștefan Andrei, secretar al C.C. al P.C.R., Corneliu Mănescu, membru al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste.

Oaspeții au fost însoțiți de Bokingi Embeyolo, ambasadorul Republicii Zair la București.

În cadrul întîlnirii, conducătorul delegației zaireze a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu, în numele președintelui Republicii Zair, Mobutu Sese Seko, și al conducerii Mișcării Populare a Revoluției, un salut frățesc, prietenesc, urări de sănătate, împreună cu salutul militanților și militantelor M.P.R., adresat comuniștilor români, întregului popor român, cărora le doresc succese în construirea noii societăți românești. Conducătorul delegației zaireze a exprimat convingerea că victoriile poporului român servesc cauzei păcii și progresului popoarelor, precum și a poporului zairez.

Delegația M.P.R. a exprimat secretarului general al P.C.R. întreaga gratitudine pentru invitația de a vizita România, pentru primirea și ospitalitatea de care s-a bucurat și a evocat impresiile deosebite culese în cursul întîlnirilor și vizitelor pe care le-a efectuat.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit pentru salutul adresat de președintele Mobutu Sese Seko și a transmis, la rîndul său, șefului statului zairez un călduros salut și cele mai bune urări. Totodată, secretarul general al P.C.R. a transmis, în numele comuniștilor, al poporului român, mulțumiri pentru salutul primit din partea militanților și militantelor M.P.R., un mesaj de prietenie poporului zairez, cele mai bune urări de succes în activitatea și lupta pentru propășirea economică și socială, de sine-stătătoare a țării.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a evocat cu deosebită plăcere vizita efectuată în Republica Zair în cursul anului 1972, convorbirile oficiale cu președintele Mobutu Sese Seko, întîlnirile cu populația țării, înțelegerile la care s-a ajuns, exprimînd satisfacția pentru dezvoltarea tot mai intensă a relațiilor dintre cele două state și popoare. Apreciind că vizita delegației zaireze este o nouă expresie a acestor bune raporturi, secretarul general al Partidului Comunist Român a evidențiat că lărgirea schimbului de păreri, de experiență și delegații dintre P.C.R. și M.P.R., a prieteniei dintre cele două popoare contribuie la întărirea solidarității în lupta pentru dezvoltarea fiecărei națiuni, pentru triumful cauzei păcii și progresului.

În cursul convorbirii, au fost abordate probleme de interes comun în legătură cu principalele preocupări actuale ale celor două partide, extinderea în continuare a legăturilor de prietenie și colaborare prietenească dintre Partidul Comunist Român și Mișcarea Populară a Revoluției, precum și unele aspecte ale situației internaționale actuale.

A fost evidențiată, de asemenea, marea importanță a întăririi colaborării și solidarității între țările care și-au cucerit independența și care luptă pentru o dezvoltare economică socială de sine-stătătoare, împotriva neocolonialismului, a politicii imperialiste de amestec în treburile interne ale altor state, o condiție a succesului în lupta pentru apărarea și consolidarea independenței naționale, pentru progres.

Relevîndu-se cu satisfacție raporturile bune de conlucrare existente între cele două țări și popoare, relațiile directe între cei doi conducători de partid și de stat, Nicolae Ceaușescu și Mobutu Sese Seko, s-a subliniat că acestea contribuie tocmai la dezvoltarea colaborării și solidarității antiimperialiste, pentru o afirmare independentă a popoarelor.

În cursul convorbirii, au fost reafirmate sprijinul și solidaritatea militantă cu mișcările de eliberare națională, cu popoarele care luptă pentru libertate, pentru lichidarea oricăror forme de colonialism, neocolonialism și rasism, pentru emancipare națională și socială, pentru dreptul de a-și hotărî liberul destin.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească.

Manifestări omagiale

În întreaga țară continuă manifestările culturale organizate cu prilejul aniversării a 300 de ani de la nașterea marelui cărturar și om politic român Dimitrie Cantemir. Astfel, în ultimele zile, în numeroase întreprinderi și instituții din Iași au fost prezentate conferințe consacrate memoriei lui Cantemir. Numeroși salariați de la Fabrica de uleiuri vegetale „Unirea", Întreprinderea de utilaj și piese de schimb și reparații, Întreprinderea de prelucrare a maselor plastice, Întreprinderea județeană de industrie locală și din alte unități au audiat conferința „Cantemir — domn al Moldovei", iar la Întreprinderea metalurgică, Direcția județeană de poștă și telecomunicații, Spitalul clinic de copii conferința „Contribuția lui Cantemir la dezvoltarea culturii românești și universale".

Asemenea manifestări vor continua să se organizeze și în zilele următoare. De pildă, cercul de teatru al Casei de cultură a tineretului și studenților a pregătit un micro-spectacol literar inspirat din cunoscuta lucrare a savantului „Istoria Ieroglifică", iar clubul artelor, din cadrul aceleiași instituții, găzduiește conferințe cu tema „Umanismul lui Dimitrie Cantemir", iar Ateneul Tătărași din Iași a programat întîlniri ale metodiștilor cu cetățenii din cartier pe teme le : „Dimitrie Cantemir în literatura muzicală europeană", „Viața lui Dimitrie Cantemir" și „Informația etnologică a lui Dimitrie Cantemir".

TELEGRAME

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și tovarășul ION GHEORGHE MAURER, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, au primit din partea tovarășului KIM IR SEN, secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, președintele Republicii Populare Democrate Coreene, și a tovarășului KIM IR, premierul Consiliului Administrativ al Republicii Populare Democrate Coreene, următoarea telegramă :

În numele Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, Comitetului Popular Central, Consiliului Administrativ ale Republicii Populare Democrate Coreene, al poporului coreean și al nostru personal vă adresăm profunde mulțumiri pentru caldele felicitări transmise și solidaritatea cu cauza dreaptă a poporului nostru exprimată în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, al poporului român și al dumneavoastră personal, cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a creării Republicii Populare Democrate Coreene.

Sîntem convinși că relațiile de prietenie și colaborare dintre țările noastre, ce se dezvoltă cu succes zi de zi, se vor întări și dezvolta și mai mult în lupta împotriva imperialismului, în numele triumfului măreței cauze a socialismului și din tot sufletul vă dorim dumneavoastră și poporului frate român succese și mai mari în lupta pentru înflorirea și dezvoltarea patriei.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a trimis regelui MOTLOTLEHI MOSHOESHOE AL II-LEA, următoarea telegramă :

Cu prilejul celei de-a VII-a aniversări a proclamării independenței statului Lesotho, am plăcerea să transmit Maiestății Voastre, în numele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, al poporului român și al meu personal, sincere felicitări și cele mai bune urări de fericire personală, de bunăstare și progres pentru poporul din Lesotho.

Îmi exprim speranța că relațiile de prietenie și colaborare dintre țările și popoarele noastre se vor dezvolta și întări continuu.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit din partea generalului de brigadă OSVALDO LOPEZ ARELLANO, șef de stat, următoarea telegramă :

În numele poporului și al guvernului militar din Honduras, precum și al meu personal, vă mulțumesc foarte mult pentru mesajul de felicitare pe care ați avut amabilitatea să-l transmiteți cu ocazia sărbătoririi unei noi aniversări a independenței patriei mele.

Tovarășul ION GHEORGHE MAURER, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, a primit din partea lui ABDALLAH AHMED AL-HAGRI, membru al Consiliului Republican și prim-ministru al Republicii Arabe Yemen, următoarea telegramă :

În numele meu, al colegilor mei, membri ai guvernului și al poporului yemenit, vă exprim mulțumiri pentru felicitările adresate cu ocazia sărbătoririi celei de-a 11-a aniversări a revoluției yemenite glorioase, dorind intensificarea legăturilor de cooperare între popoarele noastre prietene.

AGENDA

Tovarășul Ștefan Andrei, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, s-a întîlnit, miercuri, cu tovarășii Leo Suompaa, membru al Biroului Politic al Partidului Comunist Finlandez, și Martti Mallberg, militant al Partidului Comunist Finlandez, care și-au petrecut concediul de odihnă în țara noastră.

A participat tovarășa Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R.

Întîlnirea a prilejuit o discuție cordială, tovărășească.

În stațiunea Neptun s-au desfășurat miercuri lucrările Adunării generale a Federației internaționale a ziariștilor și scriitorilor de turism F.I.J.E.T.

Adunarea generală a aprobat componența noii conduceri F.I.J.E.T. — Biroul executiv — pentru următorii trei ani, ales prin vot secret de Comitetul director din care fac parte reprezentanți ai tuturor asociațiilor naționale afiliate la Federație. Ca președinte a fost ales Jean Paul Delfeld (Belgia), prim-vicepreședinte — Victor Vîntu (România), vicepreședinți: Gaetan Fouquet (Franța), Mirko Giobbe (Italia) și Jasen Antov (Bulgaria), secretar general Vasa Jaksici (Iugoslavia), secretar general adjunct — Kasimierz Zimnal (Polonia), trezorier general Irene Dept (Belgia), membri în Biroul executiv : Gyorgy Vecsey, consilier (Ungaria), Persee Athineos (Grecia), Robert Jurak (Cehoslovacia).

În încheiere, participanții la Adunarea generală au adoptat cu vii și îndelungi aplauze o telegramă adresată tovarășului Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

Ambasadorul R.P. Polone la București, Jaromir Ocheduszko, a oferit, miercuri, o recepție cu prilejul plecării sale definitive din țara noastră.

Au participat Janos Fazekaș, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, președintele Comisiei de colaborare economică româno-polonă, Gheorghe Necula, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, membri ai guvernului și alte persoane oficiale.

Miercuri dimineața, a plecat la Moscova, o delegație de activiști ai caselor prieteniei româno-sovietice, condusă de Martin Aurel, președintele Comitetului de cultură și educație socialistă al județului Arad, care va face o vizită în U.R.S.S., la invitația Asociației de prietenie sovieto-române.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, delegația a fost condusă de membri și activiști ai Consiliului General A.R.L.U.S.

Au fost prezenți reprezentanți ai Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

La invitația Uniunii ziariștilor, miercuri după-amiază a sosit în Capitală Enver Humo, adjunctul secretarului pentru informații al Consiliului Executiv al R.S.F. Iugoslavia, care va face o vizită în țara noastră.

Pe aeroportul Otopeni, oaspetele a fost întîmpinat de Nestor Ignat, președintele Uniunii ziariștilor, de funcționari superiori din M.A.E.

Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei R.S.F. Iugoslavia la București.

Prin Decret al Consiliului de Stat, tovarășul Ion Drinceanu a fost numit în calitatea de ambasador al Republicii Socialiste România în Republica Malgașă.

Miercuri, la Ministerul Educației și Învățămîntului a avut loc ședința de constituire a Comitetului de organizare a primului Congres mondial al Asociației internaționale a educatorilor pentru pacea lumii (I.A.E.W.P.). Despre importanța și rolul primului Congres mondial al I.A.E.W.P., care va avea loc la București între 29 iulie și 2 august 1974, a vorbit Virgil Cazacu, prim-adjunct al ministrului.

Cu prilejul apropiatei aniversări a sărbătorii naționale a R. D. Germane, la Ambasada acestei țări la București a avut loc, miercuri dimineața, o conferință de presă.

(Agerpres)

CRONICA U.T.C.

Ieri s-a inaugurat în Capitală delegația Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România condusă de tovarășul Apostoaie Vasile, vicepreședinte al Consiliului U.A.S.C.R., care a făcut o vizită în Republica Populară Polonă la invitația Uniunii Socialiste a Studenților Polonezi. La sosire, pe aeroportul București — Otopeni, delegația a fost salutată de tovarășul Nicu Ceaușescu, vicepreședinte al Consiliului U.A.S.C.R., de activiști ai Comitetului Executiv al U.A.S.C.R.

★

Ieri a sosit în Capitală delegația Uniunii Tinerilor Comuniști din Cuba (U.J.C.), condusă de tovarășul Enrique Rabet Herrera, secretar al Comitetului Național al U.J.C. care va participa la întîlnirea organizațiilor de tineret din țările socialiste pe probleme ale tineretului muncitoresc. La sosirea pe aeroportul internațional Otopeni, membrii delegației au fost salutați de tovarășul Dionisie Balint, secretar al C.C. al U.T.C., de activiști ai C.C. al U.T.C.

Erau prezenți, de asemenea, membri ai Ambasadei Republicii Cuba la București.

★

Tot ieri a sosit în Capitală o delegație a Uniunii Tinerilor Comuniști din Cuba (U.J.C.), condusă de Juan Jose Velasquez, secretar al Comitetului Provincial Oriente al U.J.C., care, la invitația C.C. al U.T.C., va efectua o vizită în țara noastră.

A apărut revista LUMEA

Revista acordă, în acest număr, un spațiu larg succesiunii dramatice a evenimentelor din Chile.

Cu prilejul vizitei în România a președintelui Varahagiri Venkata Giri, revista publică un reportaj intitulat „India azi și mîine", precum și profilul șefului statului indian.

Din sumar reținem, de asemenea, o amplă analiză a structurilor sociale, economice și politice ale Republicii Peru, iar o suită densă de corespondențe ilustrează actualitatea politică a săptămînii.

• SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT •

FOTBAL În manșa a doua a Cupelor Europene

„U" Craiova a obținut o meritată calificare

Universitatea Craiova, echipă în mare formă, combativă și decisă să se afirme și pe plan internațional, a adus miercuri fotbalului nostru o superbă victorie cu 1—0 (0—0) obținută pe teren propriu în fața redutabilei formații italiene Fiorentina Florența. Această a doua manșă a întîlnirii din cadrul „Cupei U.E.F.A." a atras pe stadionul din Craiova o cifră record de spectatori : peste 35 000. Ei au trăit momente dramatice oferite de o partidă atractivă cu faze de mare spectacol la cele două porți. În prima repriză, cei care au dominat mai mult au fost fotbaliștii români, care au ratat însă prin Oblemenco două mari ocazii în minutele 27 și 34. Apărarea italienilor nu s-a dezmințit, jucînd cu multă precizie. La rîndul ei, echipa Fiorentina a beneficiat de o frumoasă ocazie de a deschide scorul. În minutul 35 rapidul Saltuti, scăpat pe contraatac, a fost deposedat în ultima instanță de balon de portarul Manta. După pauză, jocul s-a „înfierbîntat", s-a jucat rapid, jocul căpătînd de multe ori aspectul unei specifice întîlniri de cupă. După numeroase ratări datorate nervilor se părea că întîlnirea se va încheia cu un „draw" care ar fi necesitat prelungirile regulamentare (primul joc la Florența se încheiase la egalitate : 0—0). Cu un minut înaintea fluierului final al arbitrului iugoslav M. Raus, la o învălmășeală produsă de o acentrare a lui Deselnicu, Oblemenco, „tunarul" echipei universitare, s-a înălțat trimițînd balonul cu capul în plasă. Ca urmare a acestui punct, echipa Universitatea Craiova obține o meritată calificare pentru turul următor al „Cupei U.E.F.A.".

Au jucat următoarele formații : Universitatea Craiova : Manta, Niculescu, Boc, Deselnicu, Velea, Strimbeanu, Balaci (Bălan), Țarălungă (75 Ștefănescu), Niță, Oblemenco, Marcu. Fiorentina Florența : Superchi, Galdiolo, Roggi, Beatrice, Brizzi, Della Martira, Antognoni, Merlo, Desolati (min. 73 Speglorini), De Sisti, Saltuti.

DINAMO S-A DISTRAT...

Despre meciul dinamoviștilor cu campionii din Belfast nu e aproape nimic serios de spus, pentru că întîlnirea a fost o distracție. Oaspeții noștri au venit la București să îndeplinească o formalitate, după ce pierduseră acasă, ei nu puteau spera la nimic bun în deplasare. În aceste condiții, campionii noștri au considerat nimerit să folosească prilejul pentru a se antrena temeinic și pentru a pune pe picioare cîteva scheme și formule de atac proaspete. De pildă, Dumitrache a jucat o vreme vîrf, post în care a înscris numeroase goluri (probabil că nici el nu le știe numărul) și a încercat loviturile de cap din cele mai imposibile poziții. Tot cu acest prilej, el a încercat cîteva vocalize în duet, fie cu Dinu, fie cu Dudu Georgescu. În repriza a doua, vedeta dinamovistă s-a plictisit și a lucrat mai mult pe extrema stîngă, refuzînd pur și simplu să mai înscrie goluri, chiar și atunci cînd se găsea singur cu portarul.

Tot o activitate experimentală a depus și Radu Nunweiller, care s-a încercat o vreme pe extrema stîngă, după care a venit pe centru pentru cîteva un-doi-uri cu Moldovan și mai ales cu Dinu. Dintr-o combinație cu ultimul a ieșit, de altfel, și cel mai frumos gol al meciului : Dinu a driblat toată apărarea irlandeză, după care a centrat peste mai mulți adversari la Radu Nunweiller, care a înscris, elegant, cu capul.

Numeroase finețuri, brizbrizuri și exhibiții a realizat și Moldovan, meciul transformîndu-se, la un moment dat, într-o hazoasă demonstrație pentru public. Sigur că dinamoviștii puteau marca goluri și mai multe (a fost 11—0 !) dar e bine că n-au insistat mai ales că simpaticii lor adversari au jucat tot timpul deschis și corect, acuzînd o suferință aproape fizică după fiecare gol primit (fundașul cu numărul 3 se culca în iarbă, cu fața în jos, și nu se scula decît după ce venea portarul să-l mingile pe ceafă).

Scorul sună frumos în palmaresul unei echipe campioane, mai ales că dinamoviștii au pățit și ei, cu mai mulți ani în urmă, o rușine asemănătoare, în cadrul aceleiași cupe. Pentru turul următor, jucătorii din Ștefan cel Mare trebuie să se ingrijoreze, însă, de pe acum, echipele de nivelul lui Crusaderes fiind deja cernute. După eșecul de la Leipzig ne-ar plăcea bine un raid de prestigiu prin cupele europene.

ION BAIEȘU

CHIMIA RM. VÎLCEA N-A PUTUT RECUPERA PUNCTUL PIERDUT ACASĂ

Peste 6 000 de spectatori au urmărit miercuri la Belfast meciul retur de fotbal dintre echipele Glentoran Belfast și Chimia Rm. Vîlcea din cadrul „Cupei cupelor". Fotbaliștii irlandezi au obținut victoria cu scorul de 2—0 (1—0), prin punctele marcate de Jannison și Craig. În primul joc, cele două echipe terminaseră la egalitate : 2—2.

A. S. A. Tg. Mureș stopată

Miercuri, la Sofia în meci retur contînd pentru finala cupei balcanice la fotbal, echipa Lokomotiv Sofia a învins cu scorul de 2—0 (0—0) pe A.S.A. Tg. Mureș. Cele două puncte au fost marcate de Mihailov (min. 48 și 78). Primul punct a fost înscris dintr-o lovitură de la 11 m.

În primul joc, cele două echipe terminaseră la egalitate : 1—1.

F. C. ARGEȘ A PIERDUT ȘANSA

Inexplicabilă răceala spectatorilor piteșteni față de echipa lor, la meciul pe care aceștia l-au susținut în compania cunoscutei formații din Istambul, Fenerbahce. Aproximativ 8 000 de spectatori au luat loc în tribunele stadionului 1 Mai încurajînd destul de palid pe Dobrin și ceilalți, în tentativa acestora de a anula un handicap de 4 goluri administrate la Istambul de echipa antrenată de celebrul Didi. Meciul începe într-un ritm infernal și chiar în minutul 1 F.C. Argeș ratează o mare ocazie, cînd, la o centrare a lui Marian Popescu, Prepurgel reia cu capul milimetric pe lîngă poartă. F.C. Argeș atacă cu toată echipa, formația turcă este în aceste momente depășită de joc și la o învălmășeală în careu, în minutul 12, apărătorul Ziya comite hent, transformă impecabil Dobrin și : 1—0. În continuare jucătorii piteșteni domină, domină, dar totul se face la întîmplare, fără nici o idee clară de joc. În plină dominare a lui F.C. Argeș, cînd întreaga apărare piteșteană se afla în terenul lui Fenerbahce, cel mai bun jucător de pe teren, internaționalul turc Gemil, interceptează balonul și după o cursă senzațională de peste 50 de metri urmată de un dribling prelungit, șutează pe sub Niculescu egalînd scorul și în felul acesta aducînd practic calificarea echipei sale în Cupa U.E.F.A. Așa cum a jucat ieri, F.C. Argeș nici nu putea obține calificarea. Vinovată în primul rînd este linia mediană formată din Mustățea, Prepurgel și Marian Popescu, care au cedat în mod surprinzător acolo unde de fapt trebuia să existe rampa de lansare a unor atacuri gîndite și pregătite cu mare atenție — mijlocul terenului. F.C. Argeș părăsește Cupa U.E.F.A. extrem de rapid, dar, trebuie să recunoaștem, în fața unui adversar evident mai bun.

CORNEL IONESCU

Atletism: BILANȚUL UNUI CONCURS

Stadionul Republicii a fost gazda unui concurs atletic cu caracter internațional, organizat de Clubul Sportiv Metalul. București. Desfășurat într-o singură zi, pe parcursul a două ore, întrecerea în care au predominat alergările, socotite mai spectaculoase, a oferit celor aproape 1 000 de spectatori multe momente de veritabilă reprezentație atletică. Alături de atleții clubului organizator și ai altor cluburi bucureștene și din provincie, au participat atleți din cluburi sindicale din Cehoslovacia, Italia și Polonia, care au contribuit la ridicarea valorică a întrecerilor. Organizarea ireproșabilă (avem un corp de arbitrii de atletism „călit" în competiții) a adus un plus la succesul competiției.

Dar fiindcă bilanțul unui concurs de atletism este fad dacă nu cuprinde și „sarea" cifrelor, vom arăta că finalul prelungit la un tur întreg de stadion al cursei de 5 000 m dintre Cătălin Andreica și italianul Mario Vaiani Lisi s-a terminat în 14 :26,0. Polonezul Jerzy Hewelt a dominat cu 51,9 cursa de 400 m. garduri, ca de altfel și rapidistul Gheorghe Cefan, cîștigător al cursei de 3 000 m. obstacole (8 :52,8).

Cu tot sezonul atletic înaintat — pînă la această oră majoritatea atleților au spus ce aveau de spus — s-au remarcat, totuși, și cîțiva atleți români care au mai „arătat" cîte ceva. Astfel, dubla campioană națională Maria Lincă și-a îmbunătățit recordul personal într-o probă ceva mai nouă în atletismul feminin, care de abia în anul viitor va figura pentru prima dată la campionatele europene, 3 000 m plat. Alergînd fără adversare redutabile, ea a parcurs această distanță în 9 :37,6. De asemenea, am mai reținut dintre atleții loturilor noastre republicane pe Mihai Purice cu 2,10 m. la săritura în înălțime, pe Maria Ghilea cu 62,9 la 400 m. garduri, pe Florica Boca cu 6,08 m. la săritura în lungime, pe Gheorghe Zamfirescu la 100 m care a alergat cu un ușor vînt potrivnic 10,6 sec. și pe juniorul Vasile Mocanu care a aruncat greutatea la 15,29 m. De la oaspeți am mai remarcat pe L. Svoboda și V. Patrman (R.S. Cehoslovacia) care au terminat în același timp cursa de 110 m garduri — 15,1 sec. — și pe junioara Eleonora De Francisci (Italia) care a cîștigat cursa de 400 m plat în 57,7 sec.

Reușita acestui concurs atletic, am putea spune în miniatură, datorită programului redus de probe disputate, gen care în alte țări se organizează frecvent, poate fi reluat și de alte cluburi, constituind o bună propagandă pentru atletism.

TIMIȘ VASILIU

Tir: POST-SCRIPTUM LA „NAȚIONALE"

Pe standurile de la „Tunari" s-au încheiat recent — după 4 zile de aprige dispute și nu fără înregistrarea unor surprize — campionatele republicane de tir (arme cu glonț) ale seniorilor. Au fost în joc 30 de titluri — masculin, feminin, individual și pe echipe — la cele 15 probe cuprinse și în calendarul olimpic. Ediția aceasta, prin rezultatele ei, a constituit cel mai important test în condiții complete de concurs pentru trăgătorii noștri fruntași, înaintea C.M. de tir care vor avea loc în Elveția în 1974. Noii campioni ai țării, în ordinea distribuirii titlurilor sînt : Ilie Codreanu, Alexandru Gered, Ioana Soare (în fotografie, laureată a probei de armă standard 60 focuri culcat, membră a clubului I.E.F.S., antrenor Theodor Paladescu), Anișoara Matei, Melania Petrescu, Dan Iuga, Nicolae Rotaru, E. Satala, Petre Șandor.

Fototext : VIOREL RABA

Meridian Meridian Meridian

• **În localitatea japoneză Kobe s-a desfășurat un concurs internațional, la startul căruia a fost prezent și un grup de atlete fruntașe vest-germane.** Campioana olimpică în proba de săritură în lungime, Heidemarie Rosendahl, a terminat învingătoare în cursa de 100 m plat cu timpul de 12" 2/10.

• **Cursa ciclistă internațională de la Maubeuge a fost cîștigată** de cunoscutul rutier belgian Eddy Merckx. El a parcurs 108 km în 2h 35', întrecînd la sprintul final pe olandezul Zoetemelk și pe compatriotul său Bruyere. După 2'55" a sosit grosul plutonului, condus de belgianul Verberck.